

15. April.

— 697 —

Nr. 126.

Borgerlig Straffelov.*)

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg, *Gøre vitterligt*: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Almindelig Del.

Første kapitel handler om indledende bestemmelser. Det virker til at være generelle ting om lovgivningen.

1ste Kapitel.

Indledende Bestemmelser.

§ 1.

Straf kan kun paalægges for et Forhold, hvis Strafbahed er hjemlet ved Lov, eller som ganske maa ligestilles med et saadant. Med Hensyn til de i Kapitlerne 8 og 9 nævnte Retsfølger gælder en tilsvarende Regel.

§ 2.

Denne Lovs Kapitler 1—11 finder, for saa vidt ikke andet er bestemt, Anvendelse paa alle borgerlige strafbare Forhold.

2det Kapitel.

Almindelige Betingelser for strafferetlige Bestemmelser Anvendelse.

§ 3.

Stk. 1. Er den ved en Handling Paakendelse gældende Straffelovgivning forskellig fra den, der gjaldt ved Handlingens Foretagelse, afgøres Spørgsmaalet om Strafbahed og Straf efter den senere Lov, dog at Afgørelsen ikke derved maa blive strengere end efter den ældre Lov. Beror Ophøret af Lovens Gyldighed paa ydre, Strafskylden uvedkommende Forhold, bliver Handlingen at bedømme efter den ældre Lov.

Stk. 2. Bortfalder udenfor sidstnævnte Tilfælde ved Lov en Handling Strafbahed, bortfalder ogsaa den for saadan Handling idømte, men ikke fuldbyrdede Straf. Den dømte kan forlange, at Spørgsmaalet om Straffens Bortfald ved Paatalemyndighedens Foranstaltning indbringes for den Ret, der har paakendt Sagen i 1ste Instans. Afgørelsen træffes ved Kendelse.

*) Udfærdiget gennem Justitsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1929—30: Folket. Tid. Sp. 153, 1621, 3754, 4361, 7255; Landst. Tid. Sp. 565, 1436, 1578; Till. A. Sp. 2249; Till. B. 145, 521, 1841, 2497; Till. C. 81, 1345.

§ 4.

Stk. 1. Hvorvidt den straffbare Handling skal medføre Retsfølger af saadan Art som i §§ 30, 56—61 og 70—79 nævnt, afgøres efter den ved Handlingens Paakendelse gældende Lovgivning.

Stk. 2. Andre Retsfølger af Handlingen indtræder, for saa vidt intet modsat er bestemt, kun, naar dette var hjemlet ogsaa ved den ved Handlingens Foretagelse gældende Lovgivning.

Stk. 3. Bestemmelsen i § 3, Stk. 2, finder tilsvarende Anvendelse paa andre Retsfølger af Handlingen end Straf, hvis deres Indtræden var betinget af Handlingens Strafbarhed.

§ 5.

Hvor forhøjet Straf eller andre Retsfølger er foreskrevet i Gentagelsestilfælde, kommer Afgørelser, der er truffet i Henhold til tidligere Ret, i Betragtning efter deres Indhold lige med Afgørelser efter den Lov, i Henhold til hvilken den foreliggende Handling bedømmes.

§ 6.

Stk. 1. Under dansk Straffemyndighed hører Handlinger, som foretages

- 1) i den danske Stat,
- 2) paa dansk Fartøj, som befinder sig udenfor nogen Stats folkeretlig anerkendte Omraade,
- 3) paa dansk Fartøj, som befinder sig paa fremmed folkeretlig anerkendt Omraade, af Personer, der hører til Fartøjet eller som rejsende følger med dette.

Stk. 2. Justitsministeren bestemmer, i hvilket Omfang Handlinger, som paa dansk Omraade foretages om Bord i fremmed Fartøj af og imod nogen, der hører til eller som rejsende følger med dette, skal paatales.

§ 7.

Under dansk Straffemyndighed hører fremdeles Handlinger, som en Person, der har dansk Indfødsret eller er bosat i den danske Stat, har foretaget udenfor denne,

- 1) for saa vidt Handlingen er foretaget udenfor folkeretlig anerkendt Statsomraade, hvis Handlinger af den paagældende Art kan medføre højere Straf end Hæfte,
- 2) for saa vidt Handlingen er foretaget indenfor saadant Omraade, hvis den er strafbar ogsaa efter den der gældende Lovgivning.

§ 8.

Stk. 1. Under dansk Straffemyndighed hører endvidere Handlinger, foretagne udenfor den danske Stat, uden Hensyn til, hvor Gerningsmanden hører hjemme,

- 1) naar Handlingen krænker den danske Stats Selvstændighed, Sikkerhed, Forfatning eller offentlige Myndigheder, en Embedspligt mod Staten eller saadanne Interesser, hvis Retsbeskyttelse i den danske Stat forudsætter en særlig Tilknytning til denne,
- 2) naar Handlingen krænker en Forpligtelse, som det ifølge Lov paahviler Gerningsmanden at iagttage i Udlandet, eller en ham overfor dansk Fartøj paahvilende Tjenestepligt,
- 3) naar en udenfor folkeretlig anerkendt Statsomraade foretagen Handling krænker nogen, der har dansk Indfødsret eller er bosat i den danske Stat, og Handlinger af den paagældende Art kan medføre højere Straf end Hæfte.

Stk. 2. I det under Nr. 3 nævnte Tilfælde afgør Rigsadvokaten, om Paatale skal finde Sted.

§ 9.

I de Tilfælde, i hvilke en Handlings Strafbarhed afhænger af eller paavirkes af en indtraadt eller tilsigtet Følge, betragtes Handlingen tillige som foretaget der, hvor Virkningen er indtraadt eller tilsigtet at skulle indtræde.

§ 10.

Stk. 1. Naar i Medfør af foranstaaende Regler Paatale sker her i Landet, skal Afgørelsen saavel om Straf som om andre Retsfølger af Handlingen ske efter dansk Lovgivning.

Stk. 2. I de i § 7 nævnte Tilfælde kan der, hvis Handlingen er begaaet indenfor fremmed folkeretlig anerkendt Omraade, dog ikke idømmes strengere Straf end hjemlet ved Gerningsstedets Lovgivning.

Stk. 3. Paatale her i Landet er udelukket i de i § 7 nævnte Tilfælde, naar Gerningsmanden i den Stat, hvor Handlingen er begaaet, er endeligt frifundet, eller naar den ham der idømte Straf er fuldbyrdet eller i Henhold til denne Stats Lovgivning bortfaldet.

Stk. 4. Har i øvrigt nogen, der her i Landet skal dømmes for en Handling, allerede andetsteds udstaaet Straf for denne, skal dette komme i Betragtning, saaledes at Straffen i tilsvarende Grad nedsættes eller bortfalder.

§ 11.

Er en Person, der har dansk Indfødsret eller er bosat i den danske Stat i fremmed Stat straffet for en Handling, der efter dansk Ret kan paadrage højere Straf end Hæfte, kan, naar de i § 78 i øvrigt angivne Betingelser foreligger, de der omhandlede Rettigheder frakendes ham under en offentlig efter Rigsadvokatens Paabud anlagt Sag.

§ 12.

Anvendelsen af Reglerne i §§ 6—8 begrænses ved de i Folkeretten anerkendte Undtagelser.

3 die Kapitel.

Strafbarhedsbetingelser.

§ 13.

Stk. 1. Handler foretagne i Nødværge er straffri, for saa vidt de har været nødvendige for at modstaa eller afværge et paabegyndt eller overhængende uretmæssigt Angreb og ikke aabenbart gaar ud over, hvad der under Hensyn til Angrebets Farlighed, Angriberens Person og det angrebne Retsgodes Betydning er forsvareligt.

Stk. 2. Overskrider nogen Grænserne for lovligt Nødværge, bliver han dog straffri, hvis Overskridelsen er rimeligt begrundet i den ved Angrebet fremkaldte Skræk eller Ophidselse.

Stk. 3. Tilsvarende Regler finder Anvendelse paa Handler, som er nødvendige for paa retmæssig Maade at skaffe lovlige Paabud adlydt, iværksætte en lovlig Paagribelse eller hindre en Fanges eller tvangsanbragt Persons Rømning.

§ 14.

En Handling, der ellers vilde være strafbar, straffes ikke, naar den var nødvendig til Afværgelse af truende Skade paa Person eller Gods, og Lovovertrædelsen maatte anses for at være af forholdsvis underordnet Betydning.

§ 15.

Handlinger foretagne af Børn under 15 Aar straffes ikke.

§ 16.

Straffri er Handlinger foretagne af Personer, der er utilregnelige paa Grund af Sindssygdом eller Tilstande, der maa ligestilles dermed, eller Aandssvaghed i højere Grad.

§ 17.

Stk. 1. Befandt Gerningsmanden sig ved den strafbare Handlings Foretagelse i en ved mangelfuld Udvikling, Svækkelse eller Forstyrrelse af Sjælsevernerne, herunder seksuel Abnormitet, betinget varigere Tilstand, der dog ikke er af den i § 16 angivne Beskaffenhed, afgør Retten efter indhentet Lægeerklæring og samtlige i øvrigt foreliggende Omstændigheder, om han kan anses egnet til Paavirkning gennem Straf.

Stk. 2. Finder Retten, at tiltalte er egnet til Paavirkning gennem Straf, kan den bestemme, at Frihedsstraf skal udstaa i en for saadanne Personer indrettet Anstalt eller Anstaltsafdeling. Fængselsnævnet kan forandre den trufne Afgørelse om, hvor Frihedsstraffen skal udstaa, saafremt dette skønnes formaalstjenligt. Skønnes det under Straffens Udstaaelse, at en Fortsættelse af denne vil være unyttig eller vil medføre Fare for alvorlig Forværrelse af den dømtes Tilstand, bliver Sagen efter Begæring af Direktøren for Fængselsvæsenet paa ny at indbringe for den Ret, som i sidste Instans har paakendt Sagen. Denne afgør efter indhentet Lægeerklæring ved Kendelse, om Straff fuldbyrdsen skal fortsættes eller afbrydes. Dersom i sidstnævnte Tilfælde Dommen indeholder Bestemmelser om Fortabelse af Rettigheder i Henhold til § 78, fastsætter Retten tillige, at disse Bestemmelser skal bortfalde.

Stk. 3. Dersom nogen, som i Anledning af en begaaet Forbrydelse i Medfør af § 70, jfr. nærværende Paragrafs Stk. 1, underkastes Sikkerhedsforanstaltninger, yderligere har begaaet en anden Forbrydelse, og han skønnes egnet til Paavirkning gennem Straf for Forbrydelser af denne Art, kan Retten, hvis den sidstnævnte Forbrydelse er af underordnet Betydning i Forhold til den Forbrydelse, for hvilken Sikkerhedsforanstaltninger anvendes, bestemme, at Straffen bortfalder.

§ 18.

Beruselse udelukker ikke Anvendelse af Straf, medmindre Gerningsmanden har handlet uden Bevidsthed.

§ 19.

Uagtsomhed straffes ved de i denne Lov omhandlede Lovovertrædelser kun, naar det er særlig hjemlet. Paa andre Lovovertrædelser er de paagældende Straffebud anvendelige, ogsaa naar Lovovertrædelsen er begaaet af Uagtsomhed, medmindre det modsatte har særlig Hjemmel.

§ 20.

Hvor Straf eller forhøjet Straf betinges af, at en forsætlig Lovovertrædelse har en bestemt uforsætlig Følge, indtræder denne Straf dog kun, naar saadan Følge kan tilregnes Gerningsmanden som uagtsom, eller han har undladt efter Evne at afværge den, efter at han er blevet opmærksom paa Faren.

4de Kapitel.

Forsøg og Medvirken.

§ 21.

stk. 1. Handlinger, som sigter til at fremme eller bevirke Udførelsen af en Forbrydelse, straffes, naar denne ikke fuldbyrdes, som Forsøg.

stk. 2. Den for Lovovertrædelsen foreskrevne Straf kan ved Forsøg nedsættes, navnlig naar Forsøget vidner om ringe Styrke eller Fasthed i det forbryderske Forsæt.

stk. 3. For saa vidt ikke andet er bestemt, straffes Forsøg kun, naar der for Lovovertrædelsen er foreskrevet højere Straf end Hæfte.

§ 22.

Forsøg straffes ikke, naar Gerningsmanden frivillig og ikke paa Grund af tilfældige Hindringer for Gerningens Udførelse eller for Opnaaelsen af det ved denne tilsigtede Øjemed afstaar fra Iværksættelsen eller hindrer Fuldbyrnelsen eller foretager Handlinger, som vilde have hindret Fuldbyrnelsen, hvis denne ikke, ham uafvidende, var mislykkedes eller ad anden Vej var afværget.

§ 23.

stk. 1. Den for en Lovovertrædelse givne Straffebestemmelse omfatter alle, der ved Tilskyndelse, Raad eller Daad har medvirket til Gerningen. Straffen kan nedsættes for den, der kun har villet yde en mindre væsentlig Bistand eller styrke et allerede fattet Forsæt, samt naar Forbrydelsen ikke er fuldbyrdet eller en tilsigtet Medvirken er mislykkedes.

stk. 2. Straffen kan ligeledes nedsættes for den, der medvirker til Krænkelse af et særligt Pligtforhold, men selv staar udenfor dette.

stk. 3. For saa vidt ikke andet er bestemt, kan Straf for Medvirken ved Lovovertrædelser, der ikke straffes med højere Straf end Hæfte, bortfalde, naar den medvirkende kun har villet yde en mindre væsentlig Bistand eller styrke et allerede fattet Forsæt, samt naar hans Medvirken skyldes Uagtsomhed.

§ 24.

Den medvirkende straffes ikke, hvis han under de i § 22 angivne Betingelser hindrer Fuldbyrnelsen eller foretager Handlinger, som vilde have hindret Fuldbyrnelsen, hvis denne ikke, ham uafvidende, var mislykkedes eller ad anden Vej var afværget.

5te Kapitel.

Paatalen.

§ 25.

Strafbare Handlinger er offentlig Paatale undergivet, for saa vidt ikke andet er bestemt.

§ 26.

stk. 1. Privat Paatale eller Begæring om offentlig Paatale sker ved den forurettede. For denne umyndig, finder Reglerne i Retsplejelovens § 257 Anvendelse.

Stk. 2. Naar den forurettede er død, eller naar en mod en afdød rettet Handling er strafbar, tilkommer Retten til privat Paatale eller til at begære offentlig Paatale den afdødes Ægtefælle, Forældre, Børn eller Søsken.

§ 27.

Begæring om offentlig Paatale, der udelukker nogen medskyldig fra Forfølgningen, tages ikke til Følge, medmindre Paatalemyndigheden billiger Udelukkelsen. Angaar den kun nogle af de skyldige uden at udelukke mulige medskyldige, kan Paatalemyndigheden udstrække Forfølgningen til disse, medmindre den berettigede paa Forespørgsel modsætter sig dette.

§ 28.

Frafalder den, af hvis Begæring offentlig Paatale er betinget, sin Begæring, inden Dom er afsagt eller Nævningers Erklæring afgivet, standses Forfølgningen. medmindre Paatalemyndigheden skønner, at almene Hensyn kræver dens Fortsættelse.

§ 29.

Stk. 1. Adgang til privat Paatale og til at begære offentlig Paatale bortfalder, naar Paatale ikke er sket eller Begæring fremsat inden 3 Maaneder, efter at den berettigede er kommet til Kundskab om Gerningsmanden. Er der mere end een skyldig, regnes Fristen særskilt for hver af dem. Dersom Fristen for at begære offentlig Paatale er oversiddet, for saa vidt angaar en af de skyldige, men ikke i Forhold til de øvrige, beror det dog paa Paatalemyndigheden, om en Begæring om Paatale mod disse skal tages til Følge. Endvidere bortfalder Adgangen til at rejse privat Paatale eller begære offentlig Paatale, naar 3 Maaneder er forløbet efter den forurettedes Død.

Stk. 2. Fører en privat paatalt Sag ikke til Afgørelse af Strafpaastanden, løber Fristen videre, saaledes at den Tid, i hvilken Forfølgning har fundet Sted, ikke medregnes.

§ 30.

Stk. 1. For Lovovertrædelser, begaaede af Personer mellem 15 og 18 Aar, kan Paatalemyndigheden bestemme, at Paatale bortfalder paa Betingelse af, at den paagældende undergives Værgeraadsforsorg eller undtagelsesvis i et nærmere angivet Tidsrum, der kan strække sig til det fyldte 21de Aar, undergives anden betryggende Forsorg. Forinden Afgørelse om Vilkaarene for Tiltalefrafald træffes, indhentes i Regelen vedkommende Værgeraads Erklæring.

Stk. 2. Sagen kan genoptages, dersom den paagældende, medens han er undergivet ovennævnte Forsorg, gør sig skyldig i ny Forbrydelse eller begaar væsentlig Overtrædelse af de ham meddelte Forskrifter.

6te Kapitel.

Straffene.

§ 31.

De almindelige Straffe er Fængsel, Hæfte og Bøde.

§ 32.

Naar Frihedsstraf idømmes for kortere Tid end 3 Maaneder, fastsættes den i Dage, ellers i Maaneder og Aar.

§ 33.

Fængsel idømmes paa Livstid eller paa Tid, ikke under 30 Dage og ikke over 16 Aar.

§ 34.

Stk. 1. Det bestemmes ved kgl. Anordning, i hvilket Omfang Fængsel skal fuldbyrdes i Enrum eller i Fællesskab, dog at kortere Fængselsstraffe som Regel skal fuldbyrdes i Enrum, længere Fængselsstraffe i Fællesskab.

Stk. 2. Selv om Straffen i øvrigt fuldbyrdes i Fællesskab, kan Fangen dog holdes i Enrum i den første Del af Straffetiden og ved Straffetidens Slutning.

Stk. 3. Fuldbyrdes Straffen i Enrum, holdes Fangen afsondret saavel om Dagen som om Natten. Dog kan der ved Gudstjeneste, Undervisning, Foredrag, Legemsøvelser og under Gaardtur foretages saadanne Afvigelser fra Afsondringen, som paa Grund af Fangens Alder eller Helbredstilstand eller af andre Grunde anses for ønskelige. Endvidere kan der, hvor det findes paakrævet, for enkelte Fangers Vedkommende ogsaa i anden Henseende afviges fra Afsondringen.

Stk. 4. Fuldbyrdes Straffen i Fællesskab, holdes Fangen dog, bortset fra Ophold udenfor Anstaltens Omraade, afsondret om Natten, for saa vidt hans Helbred ikke er til Hinder derfor, og han kan holdes afsondret under Gudstjeneste, Undervisning, Forberedelse dertil og Gaardtur samt i Fritid og Spisetid.

§ 35.

Stk. 1. Fangerne er pligtige at udføre det Arbejde, der paalægges dem i Overensstemmelse med den kgl. Anordning, som derom udfærdiges. Ved denne fastsættes tillige de nærmere Regler om Arbejdspenge til Fangerne. Arbejdspengene kan anvendes som Erstatning for Skade eller Udgifter, som Fangen under Fængselsopholdet bliver ansvarlig for.

Stk. 2. Friluftsarbejde udenfor Anstaltens Omraade kan finde Sted under Anstaltens Ledelse og Tilsyn.

§ 36.

Fangerne forplejes efter et af Justitsministeren udfærdiget Reglement. De maa ikke til Forplejning eller i øvrigt forskaffe sig eller modtage andet end, hvad Anordninger og Reglementer hjemler.

§ 37.

Stk. 1. Fanger, som er svækkede af Drikfældighed, kan, naar det paa Grund af deres Tilstand maa antages, at Straffen ikke vil have den tilsigtede Virkning paa dem, efter Indstilling af Anstaltens Styrelse af Fængselsnævnet midlertidig eller for Resten af deres Straffetid overflyttes til Arbejdshus (§ 64).

Stk. 2. Fanger, hvis Straffetid udgør 8 Aar eller derover, kan, naar Halvdelen af Straffetiden, dog mindst 5 Aar, er forløbet, efter Indstilling af Anstaltens Styrelse af Fængselsnævnet overflyttes til Forvaringsanstalt (§ 67) for Resten af deres Straffetid. For Livstidsfangers Vedkommende kan saadan Overflytning finde Sted efter 1 Aars Forløb.

§ 38.

Stk. 1. Naar to Trediedele af Straffetiden, dog mindst 9 Maaneder, er udstaaet, afgiver Justitsministeren efter Indstilling fra Anstaltens Styrelse, om Fangen skal løslad paa Prøve.

Stk. 2. Løsladelsen forudsætter, at Fangens Forhold ikke gør den utilraadelig, samt at passende Arbejde for den løsladte eller hans Anbringelse og Underhold paa anden hensigtsmæssig Maade er sikret, og at han erklærer at ville underkaste sig de til Løsladelsen knyttede Vilkaar.

Stk. 3. Ved Løsladelsen sættes paagældende regelmæssig under Tilsyn gennem en i saadant Øjemed virkende Institution eller af en dertil egnet og villig Person, og til Løsladelsen knyttes det Vilkaar, at han fører et straffrit og ordentligt Liv samt overholder de ham af den tilsynsførende givne Paalæg, ligesom der kan tilføjes yderligere Vilkaar.

§ 39.

Stk. 1. Ved Løsladelse paa Prøve modtager Fangen et Pas, der indeholder de for Løsladelsen gældende Vilkaar og en Tilkendegivelse om, at han, hvis disse ikke overholdes, vil blive genindsat til Udstaaelse af den ved Løsladelsen tilbagestaaende Straffetid.

Stk. 2. Justitsministeren afgør, om Genindsættelse skal finde Sted. Finder Genindsættelse Sted, fuldbyrdes den tilbagestaaende Del af Straffen som en ny Straf, der, hvis der efter Løsladelsen maatte være blevet idømt ham en Straf af samme Art, sammenlægges med denne. Er den senere idømte Straf Hæfte, omsætter den straffuldbyrðende Myndighed denne Straf til Fængsel efter det i § 90 angivne Forhold.

§ 40.

Stk. 1. Prøvetiden varer, indtil den tilbagestaaende Straffetid er udløbet, dog mindst 2 Aar.

Stk. 2. Hvis Bestemmelse om Genindsættelse ikke er truffet ved Prøvetidens Udløb, anses Straffen for udstaaet paa dette Tidspunkt.

§ 41.

Stk. 1. Naar en Person mellem 15 og 21 Aar gør sig skyldig til Straf af Fængsel for en Forbrydelse, der maa anses som Udsalg af forbryderske Tilbøjeligheder eller af Hang til Lediggang eller til at søge slet Selskab, bliver han at dømme til Straf af *Ungdomsfængsel*, saafremt Retten finder, at varige opdragende og uddannende Foranstaltninger vil være formaalstjenlige.

Stk. 2. Saadan Straf udstaaes i en særlig dertil bestemt Anstalt eller for Kvinders Vedkommende Anstaltsafdeling, der tilhører Staten eller dog staar under dens Styre.

§ 42.

Stk. 1. Den til Ungdomsfængsel dømte kan holdes tilbage i dette i indtil 3 Aar, jfr. dog Stk. 4.

Stk. 2. Naar 1 Aar er forløbet efter Indsættelsen, afgør Fængselsnævnet efter Indstilling fra Fængselets Styrelse, om Fangen skal løslades. Beslutter Fængselsnævnet Straffens Fortsættelse, optages Spørgsmaalet paa ny ved Udgangen af det følgende Aar.

Stk. 3. Naar Fangen løslades, forbliver han i et af Fængselsnævnet fastsat Tidsrum under et i Overensstemmelse med § 38, Stk. 3, af Fængselsnævnet anordnet Tilsyn og er i den Tid underkastet de ham i Medfør af nævnte Bestemmelse paalagte Vilkaar.

Stk. 4. Overtræder den løsladte de foreskrevne Vilkaar, afgør Fængselsnævnet, om han skal genindsættes. En genindsat Person kan efter Fængselsnævnets Bestemmelse holdes tilbage i Ungdomsfængsel indtil 1 Aar udover den i Stk. 1 foreskrevne Straffetid.

Stk. 5. Den i Stk. 3 nævnte Tilsynstid kan ikke strække sig udover 4 Aar fra den

første Indsættelse i Ungdomsfængsel. Dog kan den, naar efter Genindsættelse fornyet Løsladelse finder Sted, udstrækkes til 1 Aar fra denne.

Stk. 6. Bestemmelsen i § 40, Stk. 2, finder tilsvarende Anvendelse.

§ 43.

Stk. 1. Det bestemmes ved kgl. Anordning, i hvilket Omfang Ungdomsfængsel skal fuldbyrdes i Enrum eller i Fællesskab.

Stk. 2. Ved Fuldbyrnelsen lægges særlig Vægt paa Fangens aandelige og legemlige Udvikling gennem Undervisning, Legemsøvelser og Udførelse af Friluftsarbejde samt paa hans Uddannelse til et Erhverv, hvorved han efter Løsladelsen kan ernære sig.

Stk. 3. Findes en Fange at have en daarlig Indflydelse paa de andre Fanger eller i øvrigt at være uegnet til Behandling sammen med disse, kan han overføres til en fra det øvrige Ungdomsfængsel adskilt Fængselsafdeling.

§ 44.

Stk. 1. *Hæfte* idømmes, hvor ikke andet er bestemt, fra 7 Dage til 2 Aar. Straffen udstaas i Enrum med de Undtagelser og Lempelser, som Hensynet til Fangens Alder eller Helbredstilstand maatte kræve. Naar Hæfte i Medfør af §§ 90, 109 eller 117 idømmes i længere Tid end 2 Aar, kan Justitsministeren dog bestemme, at Straffen helt eller delvis skal udstaas i Fællesskab.

Stk. 2. Fangerne maa ikke hensættes sammen med andre Fanger end saadanne, som udstaar Straf af Hæfte. Forplejningen er ikke indskrænket til den anordnede Fangekost. Indenfor de Grænser, som god Orden i Fængselet kræver, har Fangerne Ret til selv at forskaaffe sig, hvad de ønsker til personlig Brug og Udstyr af Cellen.

Stk. 3. Fangerne er berettigede til selv at skaffe sig Arbejde, der er foreneligt med Sikkerheden og god Orden i Fængselet; Arbejdsudbyttet tilfalder Fangen. Skafter Fanger sig ikke saadant Arbejde, paalægges det ham mod Vederlag at udføre et under Hensyn til hans Dannelsenstrin og Livsstilling passende Arbejde i et saadant Omfang som er nødvendigt til en rimelig Sysselsættelse.

§ 45.

Fanger maa ikke sysselsættes med sundhedsfarligt Arbejde. De skal holdes forsikrede mod Følger af Ulykkestilfælde. Nærmere Regler for Gennemførelsen af sidstnævnte Bestemmelse, derunder om Udbetaling og Bestyrelse af Forsikringssummer, kan fastsættes ved kgl. Anordning.

§ 46.

Stk. 1. Den Tid, i hvilken en Fange indlægges paa Sygehus, medregnes til Straffetiden, medmindre Indlæggelsen skyldes hans eget Forhold under Strafudstaaelsen.

Stk. 2. Til Straffetiden medregnes ikke den Tid, i hvilken en Fange hensættes i Strafcelle, eller den Tid, der forløber, inden en undvegen Fange genindsættes.

§ 47.

Stk. 1. Overfor Fanger, der udstaar Straf, kan efter nærmere ved kgl. Anordning fastsatte Regler følgende Disciplinærstraffe anvendes:

- 1) Udelukkelse fra Begunstigelser, som Anordninger og Reglementer hjemler Fanger, hvis Opførsel er tilfredsstillende, saasom Nedsættelse i lavere Klasse,

- 2) Kostindskrænkning indtil 15 Dage; hvis den bestaar i, at der kun gives Fangen Vand og Brød, kan den dog kun anvendes overfor Personer over 18 Aar, og for Fanger, der udstaar Hæfte, kun indtil 5 Dage,
- 3) Udelukkelse fra Arbejde indtil 14 Dage,
- 4) Hensættelse i Strafcelle indtil 60 Dage, for Fanger, der udstaar Fængsel, dog 3 Maaneder.

Endvidere overfor Fanger, der udstaar *Hæfte*:

- 5) Udelukkelse fra Adgang til selv at sørge for deres Forplejning i højst 30 Dage, samt overfor Fanger, der udstaar *Fængsel*:
- 6) Udelukkelse fra Arbejdsgodtgørelse.

Stk. 2. Flere Disciplinærstraffe kan anvendes i Forening.

Stk. 3. Den under 2) nævnte Straf kan kun anvendes, naar det efter indhentet Lægeerklæring maa antages at kunne ske uden Skade for Fangens legemlige og aandelige Sundhed.

Stk. 4. Den ved Hensættelse i Strafcelle foraarsagede Forlængelse af den idømte Straffetid maa ikke uden Samtykke af Justitsministeren overstige en Trediedel og aldrig Halvdelen af Straffetiden.

§ 48.

Spændetrøje, Haandjern, Hensættelse i Sikringscelle eller andre Sikringsmidler kan i det for Øjemedet nødvendige Omfang anvendes for at afværge truende Vold, betvinge voldsom Modstand eller forebygge Rømning. Hensættelse i Sikringscelle i længere Tid end 6 Maaneder kræver Justitsministerens Godkendelse.

§ 49.

Om Fuldbyrdelsen af Fængsel, Ungdomsfængsel og Hæfte træffes i øvrigt nærmere Bestemmelser ved kgl. Anordning særlig for hver enkelt Straftart.

§ 50.

Stk. 1. Bøde, der paalægges i Henhold til denne Lov, tilfalder Statskassen.

Stk. 2. Bøde som Tillægsstraf til anden Straftart kan idømmes ved Lovovertrædelser, der skyldes Vindesyge.

§ 51.

Stk. 1. Bøde fastsættes i Tilfælde, hvor højere Mindstebeløb ikke er foreskrevet, til et Beløb af mindst 4 Kr.

Stk. 2. Ved Udmaalningen af en Bødestraf bliver der indenfor de Grænser, som Hensynet til Lovovertrædelsens Beskaffenhed og de i § 80 nævnte Omstændigheder tilsteder, at tage særligt Hensyn til den skyldiges Betalingssevne. De fornødne Oplysninger til Bedømmelse af denne bliver i det Omfang, som Hensynet til Sagens Betydning tilsiger, af Paatalemyndigheden at forelægge Retten.

§ 52.

Stk. 1. Retten kan fastsætte en Frist af indtil 3 Maaneder til Bødens Betaling.

Stk. 2. Afdragsvis Betaling kan tilstedes af Politiet.

Stk. 3. Betales en Bøde ikke, bliver den at inddrive ved Udpantning, medmindre Politiet skønner, at Inddrivelse ikke er mulig eller vilde gøre føleligt Skaar i den bødefældtes Livsvilkaar.

Stk. 4. Bøde kan ikke uden særlig Lovhjemmel kræves betalt i den bødefældtes Dødsbo eller inddrives hos nogen anden end den bødefældte.

§ 53.

Indgaar en Bøde ikke, træder i dennes Sted en Forvandlingsstraf af Hæfte eller Fængsel.

§ 54.

Stk. 1. Bøde, der er idømt eller vedtaget for en Domstol, afsones efter Reglerne om Straf af Hæfte. Fængsel kan dog anvendes, hvis den paagældende i Løbet af de sidste 5 Aar har udstaaet strengere Frihedsstraf end Hæfte eller mere end een Gang har udstaaet Forvandlingsstraf. Om Arten af Forvandlingsstraffen samt om dens Varighed træffer Retten Afgørelse samtidig med Bødens Fastsættelse. Forvandlingsstraffen kan ikke sættes lavere end 2 Dage og ikke højere end 9 Maaneder.

Stk. 2. Er Bøde idømt i Forbindelse med Frihedsstraf, fastsættes Forvandlingsstraffen til samme Straffart som Hovedstraffen og udstaas, dersom Tidspunktet for dens Indtræden tillader det, i Forbindelse med denne.

Stk. 3. Er en Del af Bøden betalt, bliver Forvandlingsstraffen forholdsvis at nedsætte, dog saaledes, at en Del af en Dag regnes som en hel Dag, og at Forvandlingsstraffen ikke kan nedsættes under ovennævnte Mindstetid. Er en Del af Bøden afsonet, men Resten tilbydes betalt, tages ved Beregningen af denne Rest alene Hensyn til de hele Dage, hvori Forvandlingsstraf er udstaaet.

§ 55.

Bøde, som er fastsat paa anden Maade end i § 54 nævnt, afsones efter Reglerne om Straf af Hæfte. Af Bøden afsones det Beløb, der udgør

indtil 60 Kr.....	med 1 Dag for hver	6 Kr.,
det overskydende Beløb indtil 400 Kr.....	— 1 — - —	10 —,
— — — — 4 000 —	— 1 — - —	50 —,
Resten.....	— 1 — - —	100 —,

dog saaledes, at den i § 54 foreskrevne laveste og højeste Grænse iagttages. Ved Afsoningsstraffens Beregning kommer i øvrigt kun den Del af Bøden i Betragtning, hvortil der svarer fulde Dages Hæfte.

7de Kapitel.

Betingede Straffedomme.

§ 56.

Stk. 1. Naar en Straffedom ikke lyder paa højere Straf end Bøde, Hæfte i 2 Aar eller Fængsel i 1 Aar, kan det i Dommen bestemmes, at Straffens Fuldbyrkelse skal udsættes, saaledes at Straffen bortfalder ved Udløbet af en af Retten fastsat Prøvetid, saafremt den dømte opfylder de i Loven foreskrevne Betingelser og de yderligere Vilkaar, som maatte være fastsat i Dommen. Prøvetiden er mindst 2, højst 5 Aar, regnet fra den endelige Doms Afsigelse. I Prøvetiden eller en Del af denne sættes den dømte under et i Dommen nærmere bestemt Tilsyn, medmindre dette efter Omstændighederne skønnes ikke at være formaalstjenligt.

Stk. 2. I Sager, i hvilke der skønnes at kunne blive Spørgsmaal om betinget Dom, bør der foretages en særlig Undersøgelse med det Formaal at tilvejebringe Oplysninger om Sigtedes tidligere og nuværende Forhold i Hjem, Skole og Arbejde, legemlige og aandelige Tilstand og om andre Omstændigheder, som antages at være af Betydning for Afgørelsen. Denne Undersøgelse foretages, naar Forholdene tillader det

og gør det ønskeligt, af en Institution, der fører Tilsyn med betinget domfældte Personer. Denne bør da saa tidligt som muligt af Paatalemyndigheden underrettes om Sagen og have Adgang til at gøre sig bekendt med de herhen hørende Oplysninger, som allerede maatte være tilvejebragt gennem Politiets Efterforskning. Den bør holdes underrettet om Tidspunktet for de Retsmøder, som derefter afholdes i Sagen, og have Adgang til at være repræsenteret ogsaa i lukkede Retsmøder.

§ 57.

Hvis den dømte gør sig skyldig til Straf for en Lovovertrædelse, om hvilken der inden Prøvetidens Udløb er indledet retslig Undersøgelse mod ham, bliver den udsatte Straf at fuldbyrde, saaledes at der fastsættes en fælles Straf for begge Lovovertrædelser. Dog kan Retten, hvis den nye Lovovertrædelse er uagtson, eller den Straf, den dømte nu har forskyldt, ikke overstiger Bøde eller Hæfte, lade det have sit Forblivende ved Udsættelsen af den første Strafs Fuldbyrkelse eller, naar særlige Omstændigheder taler derfor, bestemme, at Fuldbyrkelsen af en for begge Lovovertrædelser fastsat samlet Straf udsættes.

§ 58.

Bliver en i Dommen fastsat Betingelse ikke overholdt, uden at dette skyldes Omstændigheder, der er den dømte utilregnelige, fuldbyrdes Straffen. Begærer den dømte det, bliver Sagen dog af Paatalemyndigheden paa ny at indbringe for den Ret, som har paakendt den i første Instans, eller med den dømtes Samtykke for Underretten i den Retskreds, hvori han bor eller opholder sig. Retten afgør da ved Kendelse, om Straffen skal fuldbyrdes, eller om det skal have sit Forblivende ved Udsættelsen enten paa de hidtidige eller paa ændrede Vilkaar. Saadan Kendelse kan ikke uden Justitsministerens Tilladelse paakæres for højere Ret.

§ 59.

Indledes inden Prøvetidens Udløb retslig Undersøgelse mod den betinget dømte for en Lovovertrædelse, begaaet før Dom i første Instans overgik ham, med det Udfald, at Tillægsstraf efter § 89 vilde være at idømme, fastsætter Retten en ny samlet Straf og bestemmer, under Iagttagelse af Reglerne i § 56, om Straffen bliver at fuldbyrde, eller om Fuldbyrkelsen paa ny skal udsættes. I sidste Fald fastsættes en ny Prøvetid.

§ 60.

Indledes efter Prøvetidens Udløb retslig Undersøgelse for en efter Afsigelsen af betinget Dom, men inden Prøvetidens Udløb begaaet Lovovertrædelse, kommer det stedfundne Brud paa Betingelsen for Straffens Bortfald i Betragtning som en skærpende Omstændighed ved Udmaalingen af Straffen for denne Lovovertrædelse.

§ 61.

Bliver den idømte Straf ikke i Medfør af foranstaaende Bestemmelser fuldbyrdet, bortfalder Straffen og — bortset fra det i § 60 nævnte Tilfælde — Dommens Evne til at medføre Gentagelsesvirkning. Samtidig bortfalder de Bestemmelser, som Dommen maatte indeholde om Fortabelse af Rettigheder i Henhold til § 78.

8de Kapitel.

Arbejdshus og Sikkerhedsforvaring.

§ 62.

Indsættelse i Arbejdshus i Stedet for Fængselsstraf kan idømmes,

- 1) naar nogen, der har udstaaet 2 Fængselsstraffe for Berigelsesforbrydelse eller for Løsgængereri eller været indsat i Arbejdshus, inden 3 Aar efter den sidste endelige Løsladelse gør sig skyldig i en af de nævnte Forbrydelser, og de begaaede Forbrydelser maa betragtes som Udslag af Hang til Lediggang og uordnet Levevis, uden at dog Hensynet til Samfundets Sikkerhed kræver Anvendelse af Sikkerhedsforvaring efter § 65,
- 2) naar nogen, der har udstaaet 3 Straffe for Betleri eller været indsat i Arbejdshus, inden 2 Aar efter den sidste endelige Løsladelse gør sig skyldig i Betleri, og de foreliggende Oplysninger kendetegner ham som en erhvervs- eller vane-mæssig Forbryder, uden at dog Hensynet til Samfundets Sikkerhed kræver Anvendelse af Sikkerhedsforvaring efter § 65,
- 3) naar nogen, der for en i Kapitel 24 omhandlet Forbrydelse har udstaaet Fængselsstraf, eller som har været indsat i Arbejdshus, inden 3 Aar efter den endelige Løsladelse gør sig skyldig i saadan Forbrydelse, og den skyldiges Forhold udviser, at han har Hang til at begaa Forbrydelser af nævnte Art, uden at dog Hensynet til Samfundets Sikkerhed kræver Anvendelse af Sikkerhedsforvaring efter § 65,
- 4) naar nogen har begaaet en Forbrydelse under Paavirkning af spirituøse Drikke, og han maa antages at være forfalden til Drukkenskab,
- 5) naar nogen, der er straffet efter § 256, paa ny gør sig skyldig i Overtrædelse af denne Bestemmelse.

§ 63.

Stk. 1. Ingen til Arbejdshus dømt Person kan løslades, før 1 Aar er forløbet efter Indsættelsen, eller holdes tilbage i Arbejdshus udover 5 Aar. Finder Anstaltens Styrelse, at han efter 1 Aars Forløb bør løslades, træffer Fængselsnævnet Afgørelse herom. Naar 2 eller ved gentagen Indsættelse 3 Aar er forløbet, afgør Fængselsnævnet efter Indstilling fra Anstaltens Styrelse, om den dømte bør forblive i Arbejdshuset. Beslattes dette, skal Spørgsmaalet genoptages og ny Afgørelse træffes, hver Gang der yderligere er forløbet 1 Aar fra Indsættelsen, indtil 5 Aars Fristen er udløbet. Udover, hvad foran er foreskrevet, kan Spørgsmaalet om Løsladelse ikke forelægges Fængselsnævnet.

Stk. 2. Løsladelse kan ske ubetinget eller paa Prøve. Prøvetiden er 1 Aar. I øvrigt finder Bestemmelserne i §§ 38, Stk. 2 og 3, 39, Stk. 1, og 40, Stk. 2, Anvendelse. Beslutning om Genindsættelse træffes af Fængselsnævnet.

Stk. 3. For de i Henhold til § 37, Stk. 1, til Arbejdshus overførte Fanger gælder ovenstaaende Regler ikke.

Stk. 4. De i § 46 indeholdte Bestemmelser finder tilsvarende Anvendelse overfor de i Arbejdshus indsatte Personer.

§ 64.

Arbejdshus udstaaes i en dertil bestemt Anstalt eller Anstaltsafdeling, der tilhører Staten eller dog staar under dennes Styre. De i Arbejdshus indsatte Personer er undergivet Arbejdspligt efter Regler, som nærmere fastsættes ved kgl. Anordning. Friluftsarbejde anvendes i størst muligt Omfang. Bestemmelserne i § 35, Stk. 1, finder

tilsvarende Anvendelse. Behandlingen bør ikke være haardere, end Hensynet til Disciplinen og Arbejdspligtens Opfyldelse kræver. Arbejdshusets Styrelse kan tilstaa den, der ved god Opførsel har gjort sig fortjent dertil, en begrænset Udgangstilladelse.

§ 65.

Stk. 1. Naar en Person, som for en i Kapitel 24 omhandlet Forbrydelse eller ifølge 2 Dømme har udstaaet Fængselsstraf eller har hensiddet i Arbejdshus i tilsammen mindst 2 Aar, paa ny gør sig skyldig til Straf af Fængsel, og de foreliggende Oplysninger kendetegner ham som en erhvervs- eller vanemæssig Forbryder, kan Retten, hvis Hensynet til Samfundets Sikkerhed findes at kræve det, dømme ham til at tages i Sikkerhedsforvaring, der da træder i Stedet for Straf.

Stk. 2. Med Fængsel kan efter Omstændighederne ligestilles Frihedsstraffe af tilsvarende Art, som er udstaaet i Udlandet.

§ 66.

Stk. 1. Ingen til Sikkerhedsforvaring dømt Person kan løslades, før 4, i Gentagelses-tilfælde 8 Aar er forløbet efter Indsættelsen. Naar 4, henholdsvis 8 Aar er forløbet, afgøres Spørgsmaalet, om Løsladelse skal finde Sted, af Fængselsnævnet. Løsladelse sker paa Prøve efter de i §§ 38, Stk. 2 og 3, 39, Stk. 1, og 40, Stk. 2, indeholdte Regler. Prøvetiden, der mindst skal være 2 Aar, fastsættes af Fængselsnævnet, som ligeledes træffer Beslutning om Genindsættelse. Nægtes Løsladelse, kan Spørgsmaalet tidligst efter 2 Aars Forløb rejses paa ny.

Stk. 2. Naar en Person har hensiddet 20 Aar i Sikkerhedsforvaring, skal han løslades, medmindre Fængselsnævnet anser dette for betænkeligt. Spørgsmaalet om hans fortsatte Forbliven i Forvaringsanstalten forelægges da for Landsretten for den Landsdel, i hvilken Anstalten er beliggende. Afgørelsen træffes ved Kendelse. Bestemmer Retten, at han skal blive i Forvaringsanstalten, forelægges Spørgsmaalet derefter paa ny Retten hvert femte Aar. Naar Løsladelse finder Sted efter Forløbet af 20 Aar eller mere, er Løsladelsen ubetinget.

Stk. 3. For de i Henhold til § 37, Stk. 2, til Forvaringsanstalt overførte Fanger gælder ovenstaaende Regler ikke.

Stk. 4. De i § 46 indeholdte Bestemmelser finder tilsvarende Anvendelse overfor de i Forvaringsanstalt anbragte Personer.

§ 67.

Sikkerhedsforvaring udstaaes af Mænd i en dertil indrettet Statsanstalt eller Afdeling af en saadan, af Kvinder i Arbejdshus under Iagttagelse af de i § 66 givne Regler. Angaaende Arbejdspligten, Arbejdspenge og Behandlingen finder Reglerne i § 64 tilsvarende Anvendelse med fornøden Hensyntagen til Forvaringsfangerenes større Farlighed. Udgangstilladelse kan ikke meddeles.

§ 68.

Nærmere Bestemmelser om Behandlingen af de til Arbejdshus og Sikkerhedsforvaring dømte Personer træffes ved kgl. Anordning, hvorved tillige fastsættes Disciplinærstraffe svarende til de i § 47 omhandlede. § 48 finder tilsvarende Anvendelse paa saadanne Personer.

§ 69.

Saafernt en i Arbejdshus eller Forvaringsanstalt indsat Person idømmes Frihedsstraf, afbrydes hans Ophold sammesteds, saa længe Afsoningen af Straf finder Sted.

9de Kapitel.

Andre Retsfølger af den strafbare Handling.

§ 70.

Stk. 1. Bliver en tiltalt frifundet for Straf i Henhold til § 16, eller findes Straf i Henhold til § 17 uanvendelig, men det af Hensyn til Retssikkerheden skønnes fornødent, at der anvendes andre Foranstaltninger overfor ham, træffer Retten Bestemmelse derom. Kan Sikkerhed ikke ventes opnaaet ved mindre indgribende Forholdsregler, saasom Sikkerhedsstillelse, Anvisning af eller Forbud imod Ophold paa et bestemt Sted, Paalæg af den i § 72 omhandlede Art, Beskikkelse af Tilsyn eller Umyndiggørelse, bliver den paagældende at anbringe i et Sindssygehospital, en Aandssvage- eller anden Kur- eller Plejeanstalt, en Helbredelsesanstalt for Drankere eller i en særlig Forvaringsanstalt. Indenfor de af Retten dragne Grænser træffer Øvrigheden de nærmere Bestemmelser, som Foranstaltningens Udførelse maatte udkræve.

Stk. 2. Saafremt der bliver Tale om at dømme en tiltalt til Anbringelse i Hospital eller Anstalt, kan der af Retten beskikkes ham en dertil egnet og villig Tilsynsværge, om muligt en Person af hans nærmeste paarørende. Tilsynsværgeren skal dels sammen med den beskikkede Forsvarer bistaa Tiltalte under Sagen, dels senere holde sig underrettet om hans Tilstand og drage Omsorg for, at Opholdet i Hospitalet eller Anstalten ikke udstrækkes længere end nødvendigt.

Stk. 3. Paa Foranledning af Paatalemyndigheden, vedkommende Anstaltsledelse eller Tilsynsværgeren kan den Ret, som har paakendt Sagen i 1ste Instans, til enhver Tid ved Kendelse forandre den trufne Afgørelse om Foranstaltningens Art eller efter indhentet Lægeerklæring ophæve denne foreløbigt eller endeligt.

§ 71.

Er den, der har begaaet en strafbar Handling, efter dennes Foretagelse, men før Dom er gaaet, kommet i en ikke blot forbigaaende Tilstand af den i § 16 eller § 17 omhandlede Art, afgør Retten, om Straf skal idømmes, eller om den forskyldte Straf skal bortfalde. Hvis det af Hensyn til Retssikkerheden skønnes fornødent, træffer Retten i Dommen Bestemmelse om, at Foranstaltninger i Overensstemmelse med § 70 skal bringes til Anvendelse i Stedet for Straf, eller indtil Straffen maatte kunne fuldbyrdes.

§ 72.

Stk. 1. Bliver nogen for en i denne Lov omhandlet Forbrydelse dømt til Frihedsstraf, og Retten finder, at Forbrydelsen er begaaet under Paavirkning af spirituose Drikke, kan der ved Dommen gives den dømte Paalæg om, at han under Ansvar efter § 138, Stk. 2, i et vist Tidsrum, dog ikke udover 5 Aar fra hans endelige Løsladelse, ikke maa nyde eller købe spirituose Drikke; tilsvarende Paalæg kan gives, dersom vedkommende frifindes i Henhold til § 18, naar Frihedsstraf ellers vilde være forskyldt. Maa det tillige antages, at den paagældende er forfalden til Drukkenskab, skal der ved Dommen gives ham saadant Paalæg.

Stk. 2. Af Politiet skal der saa vidt muligt gives Beværtere, handlende og Uddelere Paalæg om under Ansvar efter § 138, Stk. 3, ikke at udskænke, sælge eller uddele spirituose Drikke til en efter Stk. 1 domfældt Person.

§ 73.

Fremgaar det af indhentet Lægeerklæring og Sagens øvrige Omstændigheder, at en i § 72, Stk. 1, omhandlet eller en efter § 138, Stk. 1 eller 2, strafskyldig Person er

forfalden til Drukkenskab, kan det ved Dommen bestemmes, at han efter Straffens Udstaaelse eller, naar betinget Straffedom gives, straks skal anbringes i en Helbredelsesanstalt for Drankere, om fornødent i en særlig dertil indrettet offentlig Anstalt eller Anstaltsafdeling, indtil han maa anses for helbredet. Det længste Tidsrum for Anbringelsen fastsættes ved Dommen til 18 Maaneder, i Gentagelsestilfælde til 3 Aar. Antages den saaledes anbragte før det fastsatte Tidsrums Udløb for helbredet, eller viser Anbringelsen sig hensigtsløs, bestemmer Justitsministeren efter Indstilling af Anstaltens Styrelse og efter indhentet Lægeerklæring, om Anbringelsen skal ophøre.

§ 74.

Ved kgl. Anordning kan der gives Bestemmelser om Behandlingen af de i Henhold til §§ 70 og 73 i Anstalt anbragte Personer, derunder om deres Beskæftigelse ved passende Arbejde.

§ 75.

Undsiger nogen en anden eller truer med Brand eller anden Ulykke, kan det, naar Straf enten er udelukket eller ikke findes at give tilstrækkelig Sikkerhed, under en af det offentlige paa Begæring af den truede eller, hvis almene Hensyn kræver det, uden saadan Begæring anlagt Sag ved Dom paalægges ham at foretage, hvad Retten finder nødvendigt for at sikre mod Truselens Udførelse, og om fornødent bestemmes, at han skal tages i Varetægt, i hvilket sidste Tilfælde Retten tillige afgør, om Varetægten skal ske efter Reglerne om Varetægtsfængsel eller i en af de i §§ 64, 67, 70 og 73 omhandlede Anstalter. De givne Paalæg eller trufne Foranstaltninger kan ophæves af Paatalemyndigheden, naar den anser det ufornødent at opretholde dem, og den truede samtykker deri, og ellers ved Kendelse af den Ret, der har paa-kendt Sagen i første Instans. Paa den dømtes Begæring bliver Sagen paa ny at indbringe for Retten, medmindre Paatalemyndigheden skønner, at Forholdene er ganske uforandrede, og der ikke er gaaet 1 Aar efter Dommen eller efter en senere Retskendelse.

§ 76.

Stk. 1. Naar en Udlænding, der ikke i de sidste 5 Aar har haft stadigt Ophold i den danske Stat, dømmes til Fængsel i 2 Aar eller derover, skal det, saafremt ikke særlige Omstændigheder taler derimod, i Dommen bestemmes, at han efter udstaaet Straf bliver at udbringe af Riget. Dømmes en Udlænding i øvrigt til Fængsel, kan der, hvis hans Forhold giver Anledning dertil, i Dommen træffes saadan Bestemmelse.

Stk. 2. Inden Udbringelsen skal den paagældende til Politiets Protokol advares om det med ulovlig Tilbagevendende forbundne Strafansvar.

§ 77.

Stk. 1. Ved Dom kan, naar ikke andet særlig er bestemt, til Fordel for Statskassen inddrages

- 1) Genstande, der er frembragt ved en strafbar Handling eller har været brugt eller bestemt til at bruges ved en forsætlig Lovovertrædelse, for saa vidt de tilhører nogen for Gerningen ansvarlig,
- 2) Genstande, der maa anses bestemt til at tjene et forbrydersk Formaal, naar deres Inddragelse af Hensyn til Retssikkerheden findes fornøden,
- 3) det ved en strafbar Handling indvundne Udbytte, for saa vidt ingen kan gøre retsligt Krav derpaa, eller et Beløb, der skønnes at svare dertil.

Stk. 2. Politiet træffer Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes med de i Medfør af Nr. 2 inddragne Ting. I øvrigt bliver det inddragne, for saa vidt nogen har

St. Skade ved den strafbare Handling, og Erstatning ikke paa anden Maade kan
 hos den skyldige, at anvende til Dækning af Erstatningskravet, saaledes at dette
 gaar forud for Statens Krav.

§ 78.

Stk. 1. Naar nogen for en Forbrydelse, begaaet efter det fyldte 18de Aar, dømmes
 til Fængsel, herunder dog ikke Ungdomsfængsel, eller til Indsættelse i Arbejdshus
 eller til at tages i Sikkerhedsforvaring i Medfør af § 65, og han findes at have gjort
 sig skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, bliver ved Dommen de
 borgerlige Rettigheder at frakende ham. Derved bortfalder Retten

- 1) til offentlige Tjenester og Hverv, som han beklæder, samt til at opnaa Ansættelse
 i saadanne,
- 2) til at stemme og vælges ved offentlige Valg,
- 3) til at virke som Dispachør, Mægler eller autoriseret Translatør, som Læge, Tandlæge,
 Dyrlæge eller Jordemoder, som Landinspektør, som Bestyrer af eller Lærer ved Op-
 dragelseshjem samt Skoler for Børn og unge Mennesker, som Lods og i øvrigt i
 Stilling eller Hverv eller ifølge Næringsadkomst, hvis Opnaaelse eller Udøvelse i
 Lovgivningen er betinget af hæderlig Vandel eller lignende,
- 4) til Pension, Understøttelse eller anden Ydelse af det offentlige, hvis Opnaaelse
 eller Nydelse i Lovgivningen er betinget af, at vedkommende ikke ved Dom er
 fundet skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling eller lignende.

Stk. 2. Fradømmelsen af de borgerlige Rettigheder sker for et ved Dommen bestemt
 Tidsrum, ikke under 5 Aar, eller for bestandig.

Stk. 3. Er der i Lovgivningen fastsat særlige Betingelser for Fortabelse af de i Stk. 1
 under 1—4 nævnte Rettigheder, eller er der truffet særlige Bestemmelser om For-
 tabelsens Varighed eller Virkninger i øvrigt, kan Frakendelse kun ske overensstemmende
 med disse Regler.

Stk. 4. Rettighederne fortabes fra den Dag, da Dommen bliver endelig.

Stk. 5. Fradømmes Rettighederne paa Tid, regnes denne fra den Dag, da Straffen er
 udstaaet, forældet eller eftergivet, eller da Domfældte er blevet endeligt løsladt fra
 Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring. I de i § 11 omhandlede Tilfælde, samt naar
 hele den idømte Straf er anset som udstaaet ved Varetægtsfængsel, regnes Tiden fra
 den endelige Doms Afsigelse.

§ 79.

Stk. 1. Har nogen paa strafbar Maade forset sig i en af de i § 78, Nr. 1 og 3, nævnte
 Virksomheder eller i nogen Stilling, hvortil kræves særlig Prøve, og derved vist sig
 uskikket til at udøve saadan Virksomhed eller beklæde saadan Stilling eller uværdig
 til den for samme fornødne Tillid, kan Retten til at udøve Virksomheden eller beklæde
 Stillingen frakendes ham enten for bestandig eller for en Tid af fra 1 til 5 Aar.

Stk. 2. Er der i Lovgivningen fastsat særlige Regler om Betingelserne for eller Va-
 righeden og de øvrige Virkninger af saadan Frakendelse af Rettigheder, kan Fraken-
 delsen kun ske overensstemmende med disse Regler.

Stk. 3. Anke har ikke opsættende Virkning.

Stk. 4. Bestemmelserne i § 78, sidste Stykke, finder tilsvarende Anvendelse.

Stk. 5. Virkningen af de i denne Paragraf omhandlede Domme bortfalder ved kgl.
 Resolution eller efter de særlige Regler, som vedkommende Love maatte indeholde.

10de Kapitel.

Straffens Fastsættelse.

§ 80.

Stk. 1. Ved Straffens Udmaaling bliver der foruden til Lovovertrædelsens Grovhed og Farlighed særlig at tage Hensyn til Gerningsmandens foregaaende Vandel, Alder og Forhold før og efter Gerningen, til Styrken af hans for Dagen lagte forbryderske Sindelag samt Bevæggrundene til Handlingen.

Stk. 2. At Gerningen er udført af flere i Forening, vil i Regelen være at anse som en skærpende Omstændighed.

§ 81.

Stk. 1. Det er en Betingelse for Anvendelsen af Bestemmelser om forhøjet Straf eller andre Retsfølger i Gentagelsestilfælde, at Gerningsmanden, inden han paa ny forbrød sig, i den danske Stat er fundet skyldig i en efter det fyldte 18de Aar begaaet strafbar Handling, som Loven tillægger Gentagelsesvirkning paa den nu begaaede, eller i Forsøg paa eller Medvirken til en saadan. For saa vidt angaar Bestemmelsen i § 65, gælder foranstaaende Regel om Gerningsmandens Alder ved Begaaelsen af den straffbare Handling dog ikke.

Stk. 2. Retten kan tillægge Straffedomme afsagte udenfor den danske Stat samme Gentagelsesvirkning som de her i Landet afsagte.

Stk. 3. Gentagelsesvirkningen ophører, naar der, førend den nye straffbare Handling blev begaaet, er forløbet 5 Aar, efter at den tidligere Straf er udstaaet, endeligt eftergivet eller bortfaldet, eller efter at Domfældte er blevet endeligt løsladt fra Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring. Er den tidligere Straf en Bødestraf, regnes den nævnte Frist fra Datoen for den endelige Dom eller Bødens Vedtagelse.

§ 82.

Findes nogen at have udøvet en eller flere Forbrydelser erhvervs- eller vanemæssigt, kan, for saa vidt andet ikke er bestemt, Straffen forhøjes med indtil det halve, i Gentagelsestilfælde indtil det dobbelte.

§ 83.

Stk. 1. Begaas nogen af de i §§ 119, 121, 141, 142, 180, 181, 237, 244—247, 252, 260, 261, 266 og 291, Stk. 2, omhandlede Forbrydelser af en Fange, der udstaar Straf eller af anden Grund holdes i Forvaring, forhøjes den i de nævnte Bestemmelser foreskrevne Straf til det dobbelte. Straffen kan dog i intet Tilfælde fastsættes lavere end Hæfte. Udstaar Fangen Straf af Fængsel, eller hensidder han i Arbejdshus eller Forvaringsanstalt (§ 67), kan der ikke anvendes lavere Straf end Fængsel, saaledes at der i Tilfælde, hvor der ikke er foreskrevet højere Straf end Hæfte, i Stedet for denne Straf idømmes Fængsel i samme Tidsrum; denne Straf kan da idømmes i kortere Tid end foreskrevet i § 33.

Stk. 2. Bestemmelsen i Stk. 1., 1ste Punktum, finder tilsvarende Anvendelse, dersom de der nævnte Forbrydelser begaas af en tidligere Fange overfor en ved den paa-gældende Anstalt ansat Person eller med Hensyn til Anstalten eller dens Ejendele, samt naar en tidligere Fange gør sig skyldig i en af de i § 124 omhandlede Forbrydelser i Forhold til en i den paagældende Anstalt hensiddende Fange.

Stk. 3. At Gerningen er udført af flere i Forening, vil altid være at anse som en skærpende Omstændighed.

Stk. 4. Dersom flere Fanger har aftalt at begaa en af de i Stk. 1. omhandlede Forbrydelser, vil Hovedmændene, selv om Forbrydelsen ikke fuldbyrdes, være at straffe som for fuldbyrdet Forbrydelse. Under de i § 22 omhandlede Omstændigheder kan Straffen dog nedsættes.

Stk. 5. Dersom den, der er dømt til Fængsel paa Livstid og ikke benaadet, i eller udenfor Fængselet begaar en ny Forbrydelse, fastsættes det ved Dommen, hvilken Frihedsstraf han vilde have forskyldt, hvis den Straf, han tidligere er idømt, ikke var livsvarig. Desuden kan der efter nærmere ved kgl. Anordning fastsatte Regler idømmes ham Straf, svarende til en eller flere af de i § 47 nævnte Disciplinærstraffe. Det kan ved Anordningen fastsættes, at den i § 47, Stk. 1, under Nr. 1 foreskrevne Straf skal kunne idømmes paa ubestemt Tid, ligesom de under Nr. 2—4 foreskrevne største Tidsrum kan fordobles.

§ 84.

Stk. 1. Den for en strafbar Handling i Loven foreskrevne Straf kan nedsættes:

- 1) naar nogen har overskredet Grænserne for lovligt Nødværge eller for den ved § 14 hjemlede Nødret;
- 2) naar Gerningsmanden, da han foretog den strafbare Handling, ikke var fyldt 18 Aar, og Anvendelsen af Lovens fulde Straf paa Grund af hans Ungdom maa anses unødvendig eller skadelig. Straffen for saadanne Personer maa ikke overstige Fængsel i 8 Aar;
- 3) naar Gerningsmanden har handlet i undskyldelig Uvidenhed om eller undskyldelig Misforstaaelse af Retsregler, der forbyder eller paabyder Handlingens Foretagelse;
- 4) naar Gerningen er udført i en af den skadelidende ved retsstridigt Angreb eller grov Fornærmelse fremkaldt oprørt Sindsstemning;
- 5) naar nogen ved sit Afhængighedsforhold til en anden eller ved Trusel om betydelig Skade har ladet sig bevæge til Gerningen;
- 6) naar Gerningsmanden, efter at den strafbare Handling er fuldbyrdet, frivillig har afværget den af hans Handling flydende Fare;
- 7) naar Gerningsmanden, efter at den strafbare Handling er fuldbyrdet, fuldt ud har genoprettet den ved Gerningen forvoldte Skade;
- 8) naar han i øvrigt frivilligt har bestræbt sig for at forebygge Fuldbyrdelsen eller genoprette den ved Gerningen forvoldte Skade;
- 9) naar han frivilligt har angivet sig selv og aflagt fuldstændig Tilstaaelse.

Stk. 2. I de under Nr. 1—6 omhandlede Tilfælde kan Straffen under i øvrigt formildende Omstændigheder bortfalde.

§ 85.

Stk. 1. Er en strafbar Handling begaaet under Indflydelse af stærk Sindsbevægelse, anden forbigaaende sjælelig Uligevægtighed eller andre særlige Omstændigheder, der i saa betydelig Grad forringer den Strafværdighed, som Handlinger af den paagældende Art regelmæssig vidner om, at Anvendelse af den foreskrevne Straf vilde være uforholdsmæssig haard, bliver Straffen at nedsætte og kan, naar det paagældende Straffebud ikke hjemler højere Straf end Hæfte, bortfalde. Hidrører den sjælelige Uligevægtighed fra selvforskyldt Beruselse, finder foranstaaende Bestemmelse kun Anvendelse, saafremt Tiltalte ikke tidligere er fundet skyldig i en lignende strafbar Handling eller i Overtrædelse af § 138, Stk. 1. eller 2., og kun under i øvrigt formildende Omstændigheder.

Stk. 2. Betinget Straffedom kan i disse Tilfælde anvendes, selv om Straffen overstiger den i § 56 angivne Størrelse.

§ 86.

Har den skyldige været underkastet Varetægtsfængsel, der ikke kan tilskrives hans eget Forhold under Sagen, bliver det i Dommen at bestemme, at en nærmere fastsat Del af den idømte Straf eller hele denne dermed skal anses som udstaaet. Dersom Dommen lyder paa Ungdomsfængsel eller Indsættelse i Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring, kommer det i Dommen fastsatte Tidsrum til Afkortning i de i §§ 42, 63 og 66 for Hensiddet i Ungdomsfængsel, Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring fastsatte Tidsrum.

§ 87.

Naar nogen i Henhold til § 79 frakendes de dør omhandlede Rettigheder, kan Straffen nedsættes og, hvis den ikke vilde have oversteget Hæfte, bortfalde.

§ 88.

Stk. 1. Har nogen ved en eller flere Handlinger begaaet flere Lovovertrædelser, fastsættes der for disse en fælles Straf indenfor den foreskrevne Strafferamme eller, hvis flere Strafferammer kommer i Betragtning, den strengeste af disse. Under særdeles skærpende Omstændigheder kan Straffen overstige den højeste for nogen af Lovovertrædelserne foreskrevne Straf med indtil det halve.

Stk. 2. Medfører de til Straffens Bestemmelse medvirkende Lovovertrædelser Frihedsstraf af forskellig Art, fastsættes en fælles Frihedsstraf i den strengeste Strafart.

Stk. 3. Medfører en af Lovovertrædelserne Frihedsstraf, en anden Bøde, kan Retten i Stedet for en fælles Frihedsstraf idømme Bøde ved Siden af Frihedsstraf.

Stk. 4. Den, der dømmes til Indsættelse i Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring, kan ikke samtidig idømmes Frihedsstraf. Dersom Tiltalte foruden den eller de Lovovertrædelser, for hvilke han i Medfør af § 62 kan dømmes til Indsættelse i Arbejdshus, tillige har begaaet en eller flere andre Lovovertrædelser, kan han for alle de begaaede Lovovertrædelser dømmes til Indsættelse i Arbejdshus.

§ 89.

Stk. 1. Findes nogen, som allerede er dømt til Straf, yderligere skyldig i en forud for Dommen begaaet strafbar Handling, bliver en Tillægsstraf at idømme, for saa vidt samtidig Paakendelse vilde have medført Forhøjelse af Straffen. Dersom Fuldbyrdsen af den tidligere idømte Straf ikke er afsluttet, bliver Reglerne i § 88 saa vidt muligt at følge, og Tillægsstraf kan da idømmes i kortere Tid end foreskrevet i §§ 33 og 44.

Stk. 2. Medfører den sidst paakendte Lovovertrædelse Fængselsstraf, medens den tidligere idømte Straf bestod i Hæfte, bliver denne, hvis den ikke er fuldt udstaaet, af den straffuldbyrdsende Myndighed at omsætte efter det i § 90 angivne Forhold.

Stk. 3. Dersom der for den nu til Paakendelse foreliggende Lovovertrædelse er forskyldt Frihedsstraf, og den tidligere Dom lød paa Indsættelse i Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring, bestemmer Retten, om det skal have sit Forblivende ved den tidligere Dom, eller om Tiltalte for begge Lovovertrædelser vil være at idømme Fængselsstraf. Dersom i sidstnævnte Tilfælde Domfældte har hensiddet i Arbejdshus eller Forvaringsanstalt, bestemmes det i Dommen, at en forholdsmæssig Del af den idømte Straf dermed skal anses som udstaaet.

Stk. 4. Idømmes der ved den sidste Dom Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring, medens den først afsagte Dom lød paa Frihedsstraf, bliver denne Dom for saa vidt at ophæve. Dersom Straffen er udstaaet helt eller delvis, kommer det Tidsrum, i hvilket Afsoning har fundet Sted — hvis det er Straf af Hæfte, da omsat efter det i § 90 angivne Forhold —, til Afkortning i de i §§ 63 og 66 for Hensiddet i Arbejdshus eller Forvaringsanstalt fastsatte Tidsrum.

§ 90.

Stk. 1. Hvor den for en Lovovertrædelse foreskrevne Straf skal omsættes, regnes 2 Dages Fængsel lige med 3 Dages Hæfte.

Stk. 2. Kan en ved Loven hjemlet Strafforhøjelse ikke ske indenfor de for den foreskrevne Straffart dragne Grænser, omsættes Straffen til den nærmest strengere Straffart. Dog skal, hvor Forhøjelse af den almindelige for en Forbrydelse foreskrevne Straf er hjemlet, Hæfte kunne idømmes indtil 3 Aar og tidsbestemt Fængsel indtil 20 Aar.

§ 91.

Overstiger den for en Handling foreskrevne Straf ikke Hæfte, kan i Stedet for Hæfte Fængsel i indtil samme Tid idømmes, hvis den skyldige tidligere har udstaaet Straf af Fængsel.

11te Kapitel.

Bortfald af den straffbare Handlings Retsfølger.

§ 92.

Strafansvar bortfalder

- 1) ved den skyldiges Død, jfr. herved § 52, Stk. 4,
- 2) ved Eftergivelse af den forurettede, inden Sagen er optaget til Dom, naar Lovovertrædelsen er Genstand for privat Paatale, eller inden Paatale er begæret, naar Lovovertrædelsen kun efter den forurettedes Begæring paatales af det offentlige,
- 3) for saa vidt angaar Overtrædelser af nærværende Lov ved Forældelse overensstemmende med Bestemmelserne i §§ 93 og 94, dog at Strafansvar for de i 16de Kapitel omhandlede Forbrydelser ikke forældes, saafremt den forskyldte Straf overstiger Bøde. Ved andre Lovovertrædelser, for hvilke særlige Regler om Forældelse ikke er givet, afgør Retten, dersom Betingelserne for Forældelse efter de nævnte Bestemmelser er til Stede, om Strafansvaret kan bortfalde. Strafansvar for Overtrædelser af Love om offentlige Skatter og Afgifter, hvorved pligtige Ydelser søges unddraget det offentlige, forældes dog ikke uden særlig Hjemmel.

§ 93.

Stk. 1. Forældelsesfristen er

- 1) 2 Aar, naar den for Lovovertrædelsen paadragne Straf ikke vilde overstige Bøde eller Hæfte i 2 Aar,
- 2) 5 Aar, naar Straffen vilde blive Hæfte over 2 Aar eller Fængsel ikke over 1 Aar, og
- 3) 10 Aar, naar Straffen vilde blive større, men den højeste for Gerningen foreskrevne Straf ikke overstiger Fængsel i 6 Aar.

Stk. 2. Hvis Strafansvaret for en Forbrydelse herefter ikke er forældet, men der fra Forbrydelsens Udøvelse er forløbet 10 Aar, afgør Justitsministeren, om Paatale skal finde Sted.

§ 94.

Stk. 1. Forældelsesfristen løber fra den Dag, da den straffbare Virksomhed eller Undladelse er ophørt. Er Handlingens Strafbarhed gjort afhængig af en senere Begivenhed, løber Forældelsesfristen dog først fra dens Indtræden. Fristen afbrydes ved ethvert Rettergangsskridt, hvorved den paagældende er betegnet som sigtet. Standses den paabegyndte Forfølgning paa ubestemt Tid, løber Forældelsen videre, som om Forfølgning ikke havde fundet Sted. Skyldes Standsningsen, at Sigtede har unddraget

sig Forfølgningen, medregnes Forfølgningstiden dog ikke ved Beregningen af Forældelsesfristen.

Stk. 2. Er den strafbare Handling begaaet paa dansk Skib udenfor Riget, løber Fristen først fra den Dag, da Skibet er kommet til dansk Havn eller til et Sted med dansk Konsulat, dog saaledes at Fristens Begyndelse ikke udsættes længere end 1 Aar.

§ 95.

Stk. 1. Naar Strafansvar er bortfaldet ved Forældelse, kan de i §§ 30 og 62—75 omhandlede Foranstaltninger ikke anvendes, ej heller de i §§ 78 og 79 omhandlede Rettigheder frakendes den skyldige.

Stk. 2. De i §§ 62—75 omhandlede Sikkerhedsforanstaltninger skal ikke kunne bringes til Anvendelse, naar der er forløbet 10 Aar, efter at den paagældende Handling blev begaaet.

§ 96.

Stk. 1. Adgangen til at fuldbyrde Straf af Bøde, Hæfte samt af Fængsel ikke over 1 Aar bortfalder efter 5 Aars Forløb. Efter 10 Aars Forløb kan ingen Straffedom fuldbyrdes uden Justitsministerens Paabud.

Stk. 2. I ovennævnte Frister medregnes ikke den Tid, i hvilken Straffens Fuldbyrdelse har været udsat i Medfør af § 56 eller ikke har kunnet paabegyndes paa Grund af Frihedsstrafs Udstaaelse eller Indsættelse i Arbejdshus, Forvaringsanstalt eller Helbredelsesanstalt for Drankere.

§ 97.

Stk. 1. Naar de borgerlige Rettigheder i Medfør af § 78 er frakendt nogen, kan han ved Æresoprejsning generhverve disse. Der skal dog være forløbet mindst 5 Aar fra Straffens Udstaaelse, Forældelse eller Eftergivelse eller fra den endelige Løsladelse fra Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring, ligesom det er en Betingelse, at Domfældte i de sidste 5 Aar har ført en hæderlig Vandel, samt at han, saa vidt hans økonomiske Evne har muliggjort det, har bestræbt sig for at erstatte den ved Forbrydelsen forvoldte Skade. I de i § 11 omhandlede Tilfælde, samt naar hele den idømte Straf er anset som udstaaet ved Varetægtsfængsel, regnes Fristen fra den endelige Doms Afsigelse.

Stk. 2. Æresoprejsning meddeles af Justitsministeren eller ved Retskendelse.

Stk. 3. Begæring om Æresoprejsning ved Retskendelse indgives til Paatalemyndigheden, der efter at have indhentet de fornødne Oplysninger indbringer Sagen for Retten paa det Sted, hvor Domfældte bor eller sidst har boet her i Riget. I fornødent Fald finder Afhøring af Domfældte og Vidner Sted.

Stk. 4. Tages Begæring om Æresoprejsning, fremsat overfor Justitsministeren eller Domstolene, ikke til Følge, kan ny Begæring først fremsættes efter 2 Aars Forløb.

Stk. 5. Virkningen af Æresoprejsning er undergivet de Begrænsninger, som følger af den særlige Lovgivnings Regler om Rettigheders Fortabelse.

Særlig Del.

12te Kapitel.

Forbrydelser mod Statens Selvstændighed og Sikkerhed.

§ 98.

Den, som foretager en Handling, der sigter til ved Magtanvendelse eller Trusel om saadan at bringe den danske Stat eller nogen Del af denne under fremmed Herredømme eller at løsrive nogen Del af Staten, straffes med Fængsel fra 4 Aar indtil paa Livstid.

§ 99.

Stk. 1. Den, som, uden at Forholdet falder ind under § 98, træder i Forbindelse med en fremmed Stats Regering for at paaføre den danske Stat eller nogen med den for Krigstilfælde forbunden Stat Krig, straffes med Fængsel fra 2 Aar indtil paa Livstid.

Stk. 2. Sker det for at formaa en fremmed Stat til paa anden Maade at krænke den danske Stats Bestemmelsesfrihed, er Straffen Fængsel indtil 8 Aar.

§ 100.

Den, som ved offentlige Udtalelser tilskynder til, eller som fremkalder øjensynlig Fare for fjendtlige Forholdsregler mod den danske Stat eller for fremmed Magts Indblanding i dens Anliggender, straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 3 Aar.

§ 101.

Stk. 1. Dansk Statsborger, som bærer Vaaben mod den danske Stat eller dens Forbunds-fælle, straffes med Fængsel fra 2 til 12 Aar.

Stk. 2. Med samme Straf anses den, som under Krig eller truende Udsigt dertil yder Fjenden Bistand ved Raad eller Daad eller svækker den danske Stats eller dens Forbunds-fælles Kampdygtighed.

§ 102.

Stk. 1. Den, som under Krig eller truende Udsigt dertil misligholder en Kontrakt, der vedrører de af den danske Stat i den Anledning truffne Foranstaltninger, straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 3 Aar.

Stk. 2. Har Misligholdelsen fundet Sted af grov Uagtsomhed, er Straffen Bøde eller Hæfte.

§ 103.

Stk. 1. Med Fængsel indtil 16 Aar straffes den, som

- 1) aabenbarer Statens hemmelige Underhandlinger, Raadslagninger eller Beslutninger i Sager, hvorpaa Statens Sikkerhed eller Rettigheder i Forhold til fremmede Stater beror, eller som angaar betydelige samfundsøkonomiske Interesser overfor Udlandet,
- 2) forfalsker, ødelægger eller bortskaffer noget Dokument eller anden Genstand, der er af Betydning for Statens Sikkerhed eller Rettigheder i Forhold til fremmede Stater,

3) handler mod Statens Tarv under Varetagelsen af et ham overdraget Hverv til paa Statens Vegne at forhandle eller afgøre noget med fremmed Stat.

Stk. 2. Foretages de i Stk. 1, Nr. 1 og 2, nævnte Handlinger uagtsomt, er Straffen Hæfte eller Fængsel indtil 3 Aar eller under formildende Omstændigheder Bøde.

§ 104.

Med Bøde, Hæfte eller under særdeles skærpende Omstændigheder med Fængsel indtil 6 Maaneder straffes den, som forsætlig eller uagtsomt

- 1) uden behørig Bemyndigelse beskriver eller afbilder danske militære Forsvarsanlæg, som ikke er almentilgængelige, eller mangfoldiggør eller offentliggør saadanne Beskrivelser eller Afbildninger,
- 2) offentliggør Bestemmelser, der vedrører danske Stridskræfters Mobilisering og andet Krigsberedskab,
- 3) overtræder Bestemmelser eller Forbud, som i Henhold til Lov maatte være givet til Værn for Statens Forsvars- eller Neutralitetsforanstaltninger eller til Gennemførelse af dens Forpligtelser i Henhold til Folkeforbundspagten i Anledning af mellemfolkelige Stridigheder.

§ 105.

Den, som foretager noget, hvorved fremmed militært Efterretningsvæsen sættes i Stand til eller hjælpes til umiddelbart eller middelbart at virke indenfor den danske Stats Omraade, straffes med Fængsel indtil 2 Aar eller under formildende Omstændigheder med Hæfte.

§ 106.

Med Hæfte eller med Fængsel indtil 3 Aar straffes den, som medvirker til Neutralitetskrænkelser mod den danske Stat fra en fremmed Magts Side.

§ 107.

Begaas nogen af de i Kapitlerne 25, 26 og 27 omhandlede Forbrydelser mod et fremmed Statsoverhoved eller Sendebud, kan den dør foreskrevne Straf forhøjes med indtil det halve.

§ 108.

Stk. 1. Med Bøde, Hæfte eller under skærpende Omstændigheder med Fængsel indtil 1 Aar straffes den, der offentlig forhaaner en fremmed Nation, en fremmed Stat, dens Flag eller andet anerkendt Nationalmærke.

Stk. 2. Paatale finder kun Sted, naar det forlanges af vedkommende fremmede Regering.

§ 109.

Hvor der i nærværende Kapitel er foreskrevet Straf af Fængsel, kan under særlige Omstændigheder i Stedet for Fængsel paa Tid idømmes Hæfte i samme Tid.

§ 110.

De i dette Kapitel omhandlede Forbrydelser er i alle Tilfælde Genstand for offentlig Paatale, der sker efter Justitsministerens Paabud.

13de Kapitel.

Forbrydelser mod Statsforfatningen og de øverste Statsmyndigheder.

§ 111.

Stk. 1. Den, som for at forandre Statsforfatningen fremkalder eller leder Oprør, straffes med Fængsel fra 3 Aar indtil paa Livstid.

Stk. 2. Den, som deltager i saadant Oprør, saavel som den, der i øvrigt foretager nogen Handling, der sigter til paa forfatningsstridig Maade at forandre Statsforfatningen, straffes med Fængsel indtil 8 Aar.

§ 112.

Den, som foretager nogen Handling, der sigter til at berøve Kongen eller den, der til enhver Tid fører Regeringen, Livet, straffes med Fængsel, ikke under 6 Aar.

§ 113.

Stk. 1. Den, der antaster Rigsdagens Sikkerhed eller Frihed, udsteder eller adlyder nogen dertil sigtende Befaling, straffes med Fængsel fra 1 til 16 Aar eller under skærpende Omstændigheder paa Livstid.

Stk. 2. Samme Straf kommer til Anvendelse paa den, der paa lige Maade forgriber sig paa Kongen eller den, der til enhver Tid fører Regeringen, Ministrene, Rigsretten eller Højesteret.

§ 114.

Stk. 1. Begaas, uden at Forholdet falder ind under §§ 112 og 113, nogen af de i Kapitlerne 25, 26 og 27 omhandlede Forbrydelser mod Kongen eller den, der til enhver Tid fører Regeringen, forhøjes de i de nævnte Bestemmelser foreskrevne Straffe indtil det dobbelte, og der kan i intet Tilfælde anvendes lavere Straf end Hæfte.

Stk. 2. Begaas nogen af de nævnte Forbrydelser mod Dronningen, Enkedronningen eller Tronfølgeren, kan Straffen forhøjes med indtil det halve.

§ 115.

Stk. 1. Den, som hindrer Foretagelsen af Valg til Rigsdagen, Færøernes Lagting eller til kommunale eller andre offentlige Raad eller Myndigheder eller gør Forsøg herpaa, eller som forvanser eller forspilder saadant Valgs Udfald, straffes med Fængsel indtil 4 Aar.

Stk. 2. Samme Straf finder Anvendelse, naar saadanne Handlinger foretages ved lovhemlede umiddelbare Stemmeafgivninger i offentlige Anliggender.

§ 116.

Med Hæfte eller med Fængsel indtil 2 Aar eller under formildende Omstændigheder med Bøde straffes den, som ved de i § 115 omhandlede Valg eller Stemmeafgivninger

- 1) uberettiget skaffer sig eller andre Adgang til at deltage i Afstemningen,
- 2) ved ulovlig Tvang (§ 260), ved Frihedsberøvelse eller ved Misbrug at Overordnelsesforhold søger at formaa nogen til at stemme paa en bestemt Maade eller til at undlade at stemme,
- 3) ved Svig bevirker, at nogen mod sin Hensigt afholder sig fra at stemme, eller at hans Stemmeafgivning bliver ugyldig eller virker anderledes end tilsigtet,

- 4) yder, lover eller tilbyder Formuefordel for at paavirke nogen til at stemme paa en vis Maade eller til at undlade at stemme,
- 5) modtager, fordrer eller lader sig tilsige Formuefordel for at stemme paa en vis Maade eller for at undlade at stemme.

§ 117.

Hvor der i nærværende Kapitel er foreskrevet Straf af Fængsel, kan under særlige Omstændigheder i Stedet for Fængsel paa Tid idømmes Hæfte i samme Tid.

§ 118.

De i §§ 111—114 omhandlede Forbrydelser er i alle Tilfælde Genstand for offentlig Paatale, der sker efter Justitsministerens Paabud.

14de Kapitel.

Forbrydelser mod den offentlige Myndighed.

§ 119.

Stk. 1. Den, som med Vold eller Trusel om Vold overfalder nogen, hvem det paa-hviler at handle i Medfør af offentlig Tjeneste eller Hverv, under Udførelsen af Tje-nesten eller Hvervet eller i Anledning af samme, eller som paa lige Maade søger at hindre en saadan Person i at foretage en lovlig Tjenestehandling eller at tvinge ham til at foretage en Tjenestehandling, straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 6 Aar, under formildende Omstændigheder med Bøde.

Stk. 2. Lægges nogen ellers de nævnte Personer Hindringer i Vejen for Udførelsen af deres Tjeneste eller Hverv, straffes han med Hæfte eller Bøde eller under skærpende Omstændigheder med Fængsel indtil 6 Maaneder.

§ 120.

De i § 119 foreskrevne Straffe finder, naar de der nævnte Handlinger iværk-sættes ved Hjælp af Opløb, Anvendelse paa dem, der anstifter til eller leder Opløbet, og paa de Deltagere, som undlader at efterkomme Øvrighedens lovlig forkyndte Paa-bud til Mængden om at skilles.

§ 121.

Den, som med Haan, Skældsord eller anden fornærmelig Tiltale overfalder nogen af de i § 119 nævnte Personer under Udførelsen af hans Tjeneste eller Hverv eller i Anledning af samme, straffes med Bøde eller Hæfte eller med Fængsel indtil 6 Maaneder.

§ 122.

Den, som yder, lover eller tilbyder nogen, der virker i offentlig Tjeneste eller Hverv, Gave eller anden Fordel for at formaa ham til at foretage eller undlade noget, hvorved han vilde gøre sig skyldig i pligtstridig Handlemaade, straffes med Fængsel indtil 3 Aar eller under formildende Omstændigheder med Hæfte eller Bøde.

§ 123.

Dersom flere Fanger, der udstaar Frihedsstraf eller hensidder i Arbejdshus eller Forvaringsanstalt (§ 67), aftaler at undvige i Fællesskab, straffes de med Fængsel fra 6 Maaneder til 3 Aar.

§ 124.

Stk. 1. Den, der befrier en anholdt, fængslet eller tvangsanbragt Person, saavel som den, der tilskynder eller hjælper en saadan Person til at undvige eller holder den undvegne skjult, straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 2 Aar eller under formildende Omstændigheder med Bøde.

Stk. 2. Den, som ulovligt sætter sig i Forbindelse med nogen fængslet eller tvangsanbragt Person, straffes med Bøde eller under skærpende Omstændigheder med Hæfte indtil 3 Maaneder.

§ 125.

Stk. 1. Med Bøde, Hæfte eller med Fængsel indtil 1 Aar straffes den, som

- 1) for at unddrage nogen fra Forfølgning for en Forbrydelse eller Straf holder ham skjult, hjælper ham til Flugt eller udgiver ham for en anden,
- 2) tilintetgør, forvansker eller bortskaffer Genstande af Betydning for en offentlig Undersøgelse eller udsletter en Forbrydelses Spor.

Stk. 2. Den, der foretager de nævnte Handlinger for at unddrage sig selv eller nogen af sine nærmeste fra Forfølgning eller Straf, straffes ikke.

§ 126.

Stk. 1. Den, som fjerner eller ødelægger noget ved offentlig Foranstaltning anbragt Segl eller Mærke, straffes med Bøde, Hæfte eller med Fængsel indtil 6 Maaneder.

Stk. 2. Med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder straffes den, som borttager eller beskadiger nogen ved offentlig Foranstaltning opslaaet Bekendtgørelse.

§ 127.

Stk. 1. Den, som unddrager sig Krigstjeneste eller bevirker eller medvirker til, at nogen værnepligtig ikke opfylder Værnepligten, eller som tilskynder værnepligtige eller Personer, der hører til Krigsmagten, til Ulydighed mod tjenstlige Befalinger, straffes med Bøde, Hæfte eller med Fængsel indtil 2 Aar.

Stk. 2. Sker det under Krig eller truende Udsigt dertil, er Straffen Fængsel indtil 6 Aar.

§ 128.

Den, som i den danske Stat foretager Hvervning til fremmed Krigstjeneste, straffes med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder eller under skærpende Omstændigheder med Fængsel i samme Tid.

§ 129.

Den, som uberettiget giver offentlig Meddelelse om det ved de i § 115 nævnte Valghandlinger og Stemmeafgivelser foregaaede eller om Forhandlinger indenfor offentlige Raad og Myndigheder, straffes med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder.

§ 130.

Den, som udøver en ham ikke tilkommende offentlig Myndighed, straffes med Bøde, Hæfte eller under skærpende Omstændigheder med Fængsel indtil 2 Aar.

§ 131.

Med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder straffes den, som offentlig eller i retsstridig Hensigt udgiver sig for at have en offentlig Myndighed eller offentlig Bemyndigelse til en Virksomhed, eller som uden offentlig Bemyndigelse udøver en Virksomhed, til hvilken en saadan kræves, eller vedblivende udøver en Virksomhed, til hvilken Retten er ham frakendt.

§ 132.

Med Bøde straffes den, som forsætlig eller ved Uagtsomhed offentlig eller i retsstridig Hensigt benytter Kendetegn eller Dragt, som er forbeholdt dansk eller fremmed offentlig Myndighed eller Militærpersoner, eller som er forbeholdt Personale, Indretninger og Materiel, der er bestemt til at yde Hjælp til saarede eller syge i Krig, eller Kendetegn eller Dragt, der har saadan Lighed med de ovennævnte, at en Forveksling let finder Sted.

15de Kapitel.

Forbrydelser mod den offentlige Orden og Fred.

§ 133.

Stk. 1. Den, som fremkalder Opløb med det Forsæt at øve eller true med Vold paa Person eller Gods, straffes med Fængsel indtil 3 Aar eller Hæfte.

Stk. 2. Paa samme Maade straffes de, der ved et Opløb, under hvilket nævnte Formaal er lagt for Dagen, optræder som Opløbets Ledere, samt enhver Deltager, der undlader at efterkomme Øvrighedens lovlig forkyndte Paabud til Mængden om at skilles. Dog kan Straffen for de sidstnævnte Deltagere gaa ned til Bøde.

Stk. 3. Begaas der under saadant Opløb nogen under dets Formaal hørende Forbrydelse, straffes Opløbets Anstiftere eller Ledere samt Deltagerne i den begaaede Forbrydelse med Fængsel indtil 6 Aar, for saa vidt Forbrydelsen ikke efter sin Beskaffenhed medfører højere Straf.

§ 134.

Deltagere i et Opløb, der vidende om, at Paabud om at skilles er forkyndt paa foreskrevet Maade, ikke efterkommer dette, straffes med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder.

§ 135.

Med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder straffes den, som ved ugrundet Paakaldelse af Hjælp, Misbrug af Faresignal eller lignende foraarsager Udrykning af Politi, Brandvæsen eller Ambulance.

§ 136.

Den, som uden derved at have forskyldt højere Straf offentlig tilskynder til Forbrydelse, straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 2 Aar eller under formildende Omstændigheder med Bøde.

§ 137.

Stk. 1. Den, som forhindrer Afholdelsen af lovlig offentlig Sammenkomst, straffes med Bøde eller Hæfte eller under skærpende Omstændigheder, særlig naar Handlingen har været forbundet med voldsom eller truende Adfærd, med Fængsel indtil 2 Aar.

Stk. 2. Med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder straffes den, der ved Larm eller Uorden forstyrrer offentlig Samling af Rigsdagens Ting, Færøernes Lagting eller kommunale eller andre offentlige Raad.

Stk. 3. Paa samme Maade straffes den, som ved Larm eller Uorden forstyrrer Guds-tjenesten eller anden offentlig kirkelig Handling, eller som paa usømmelig Maade forstyrrer Ligfærd.

§ 138.

Stk. 1. Den, som forsætlig eller ved grov Uagtsomhed bringer sig i beruset Tilstand, straffes med Bøde eller Hæfte, hvis han i denne Tilstand udsætter andres Person eller betydeligere Formueværdier for Fare. Under skærpene Omstændigheder, navnlig naar betydelig Skade er sket, samt i Gentagelsestilfælde kan Straffen stige til Fængsel i 6 Maaneder.

Stk. 2. Med Hæfte eller med Fængsel indtil 4 Maaneder straffes den, der overtræder et i Medfør af § 72, Stk. 1, givet Paalæg.

Stk. 3. Med Bøde straffes den, der overtræder et i Medfør af § 72, Stk. 2, givet Paalæg.

§ 139.

Stk. 1. Den, som krænker Gravfreden eller gør sig skyldig i usømmelig Behandling af Lig, straffes med Bøde eller Hæfte eller med Fængsel indtil 6 Maaneder.

Stk. 2. Paa samme Maade straffes den, som gør sig skyldig i usømmelig Behandling af Ting, der hører til en Kirke og anvendes til kirkeligt Brug.

§ 140.

Den, der offentlig driver Spot med eller forhaaner noget her i Landet lovligt bestaaende Religionssamfunds Troslærdomme eller Gudsdyrkelse, straffes med Hæfte eller under formildende Omstændigheder med Bøde. Paatale finder kun Sted efter Rigsadvokatens Paabud.

§ 141.

Stk. 1. Den, som er vidende om, at nogen af de i §§ 98, 99, 101, 103, 111, 112 og 113 omhandlede Forbrydelser mod Staten eller de øverste Statsmyndigheder eller en Forbrydelse, der medfører Fare for Menneskers Liv eller Velfærd eller for betydelige Samfundsværdier, tilsigtes begaaet, og som ikke gør, hvad der staar i hans Magt, for at forebygge Forbrydelsen eller dens Følger, om fornødent ved Anmeldelse til Øvrigheden, straffes, hvis Forbrydelsen bliver begaaet eller forsøgt, med Hæfte eller med Fængsel indtil 3 Aar eller under formildende Omstændigheder med Bøde.

Stk. 2. Den, der undlader at foretage saadanne Forebyggelseshandlinger, straffes dog ikke, hvis deres Foretagelse for ham selv eller hans nærmeste vilde medføre Fare for Liv, Helbred eller Velfærd.

§ 142.

Med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder straffes den, som undlader paa Opfordring at yde nogen, hvem offentlig Myndighed tilkommer, en Bistand, hvorved Ulykke eller Forbrydelse, der udsætter andres Liv, Helbred eller Velfærd for Fare, skal afvendes, skønt saadan Bistand kunde ydes uden Fare eller Opofrelse af større Betydning.

§ 143.

Med Bøde, Hæfte eller under skærpene Omstændigheder med Fængsel indtil 1 Aar straffes den, som undlader at oplyse Omstændigheder, der bestemt taler for, at en for en Forbrydelse sigtet eller dømt er uskyldig, skønt det kunde ske uden at udsætte ham selv eller hans nærmeste for Fare for Liv, Helbred eller Velfærd eller for Forfølgning for den paagældende Forbrydelse.

16de Kapitel.

Forbrydelser i offentlig Tjeneste eller Hverv.

§ 144.

Naar nogen i Udøvelse af offentlig Tjeneste eller Hverv uberettiget modtager, fordrer eller lader sig tilsige Gave eller anden Fordel, straffes han med Hæfte eller med Fængsel indtil 6 Aar, under formildende Omstændigheder med Bøde.

§ 145.

Kræver eller modtager nogen, som virker i offentlig Tjeneste eller Hverv, for privat Vindings Skyld Kendelse for Tjenestehandling, Skat eller Afgift, der ikke skyldes, straffes han med Fængsel indtil 6 Aar. Beholder han for privat Vindings Skyld saadan i god Tro oppebaaren Ydelse efter at være blevet opmærksom paa Fejlen, straffes han med Fængsel indtil 2 Aar.

§ 146.

Stk. 1. Begaar nogen, der har Domsmyndighed, eller hvem der tilkommer offentlig Myndighed til at træffe Afgørelse i Retsforhold, der vedrører private, Uretfærdighed ved Sagens Afgørelse eller Behandling, straffes han med Fængsel indtil 6 Aar.

Stk. 2. Har Handlingen medført Velfærds Fortabelse for nogen, eller har saadant været tilsigtet, er Straffen Fængsel fra 3 til 16 Aar.

§ 147.

Naar nogen, hvem det paahviler at virke til Haandhævelse af Statens Straffemyndighed, derved anvender ulovlige Midler for at opnaa Tilstaaelse eller Forklaring eller foretager en lovstridig Anholdelse, Fængsling, Ransagning eller Beslaglæggelse, straffes han med Bøde eller Hæfte eller under skærpende Omstændigheder med Fængsel indtil 3 Aar.

§ 148.

Naar nogen, hvem Domsmyndighed eller anden offentlig Myndighed til at træffe Afgørelse i Retsforhold tilkommer, eller hvem det paahviler at virke for Haandhævelse af Statens Straffemyndighed, forsætlig eller ved grov Uagtsomhed undlader at iagttage den lovbestemte Fremgangsmaade med Hensyn til Sagens eller enkelte Retshandlingers Behandling eller med Hensyn til Anholdelse, Fængsling, Ransagning, Beslaglæggelse eller lignende Forholdsregler, straffes han med Bøde eller Hæfte.

§ 149.

Naar nogen, hvem en Fanges Bevogtning eller Fuldbrydelse af Domme i Straffesager paahviler, lader en sigtet undvige, hindrer Dommens Fuldbrydelse eller bevirker, at den fuldbrydes paa mildere Maade end foreskrevet, straffes han med Hæfte eller med Fængsel indtil 3 Aar eller under formildende Omstændigheder med Bøde.

§ 150.

Naar nogen, som virker i offentlig Tjeneste eller Hverv, misbruger sin Stilling til at tvinge nogen til at gøre, taale eller undlade noget, straffes han med Hæfte eller med Fængsel indtil 3 Aar.

§ 151.

Den, som tilskynder eller medvirker til, at nogen ham i offentlig Tjeneste eller Hverv underordnet forbryder sig i denne Tjeneste, straffes, uden Hensyn til om den underordnede kan straffes eller paa Grund af Vildfarelse eller af andre Grunde er straffri, med den for den paagældende Handling foreskrevne Straf forhøjet med indtil det halve.

§ 152.

Stk. 1. Røber nogen, som virker i offentlig Tjeneste eller Hverv, hvad han i Tjenestens eller Hvervets Medfør har erfaret som Hemmelighed, eller hvad der ved Lov eller anden gyldig Bestemmelse er betegnet som saadan, straffes han med Bøde, Hæfte eller under skærpende Omstændigheder med Fængsel indtil 1 Aar. Sker det for at skaffe sig eller andre uberettiget Vinding, eller benytter han i øvrigt saadan Kundskab i det angivne Øjemed, kan Straffen stige til Fængsel i 3 Aar.

Stk. 2. Efter ovennævnte Regler straffes ogsaa den, som efter at være fratraadt Stillingen paa nogen af de angivne Maader forser sig med Hensyn til Tjenestehemmeligheder, som han i Stillingen har erfaret.

Stk. 3. De ovenstaaende Bestemmelser finder tilsvarende Anvendelse paa den, som virker ved Telegraf- eller Telefonanlæg, der er anerkendt af det offentlige.

§ 153.

Stk. 1. Naar nogen, som virker i Post- eller Jernbanevæsenets Tjeneste, ulovlig aabner, tilintetgør eller underslaar Forsendelser eller understøtter en anden i saadan Færd, straffes han med Hæfte eller med Fængsel indtil 3 Aar.

Stk. 2. Paa samme Maade straffes den, som virker i Statstelegrafvæsenets eller et offentlig anerkendt Telegrafanlægs Tjeneste, naar han tilintetgør, forvansker eller underslaar et samme til Befordring overgivet Telegram eller understøtter en anden i saadan Færd.

§ 154.

Har nogen i Udførelsen af offentlig Tjeneste eller Hverv gjort sig skyldig i falsk Anklage, Forbrydelse vedrørende Bevismidler, Legemsangreb, Frihedsberøvelse, Underslæb eller Mandatsvig, kan den for den paagældende Forbrydelse foreskrevne Straf forhøjes med indtil det halve.

§ 155.

Misbruger i øvrigt nogen, som virker i offentlig Tjeneste eller Hverv, sin Stilling til at krænke privates eller det offentliges Ret, straffes han med Bøde eller Hæfte. Sker det for at skaffe sig eller andre uberettiget Fordel, kan Fængsel indtil 2 Aar anvendes.

§ 156.

Naar nogen, som virker i offentlig Tjeneste eller Hverv, nægter eller undlader at opfylde Pligt, som Tjenesten eller Hvervet medfører, eller at efterkomme lovlig tjenstlig Befaling, straffes han med Bøde eller Hæfte. Udenfor foranstaaende Bestemmelse falder Hverv, hvis Udførelse hviler paa offentlige Valg.

§ 157.

Samme Straf finder Anvendelse, naar nogen, som virker i offentlig Tjeneste eller Hverv, gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen Forsømmelse eller Skødesløshed i Tjenestens eller Hvervets Udførelse eller i Overholdelsen af de Pligter, som Tjenesten eller Hvervet medfører. Bestemmelsen i § 156, 2det Punktum, finder tilsvarende Anvendelse.

17de Kapitel.

Falsk Forklaring og falsk Anklage.

§ 158.

Stk. 1. Den, som afgiver falsk Forklaring for Retten eller for anden Myndighed, ved hvilken Brug af Ed er lovhjemlet, straffes med Fængsel fra 3 Maaneder indtil 4 Aar.

Stk. 2. Er det falske Udsagn bekræftet med Ed eller afgivet i Henhold til tidligere aflagt Ed, kan Straffen stige til Fængsel i 8 Aar. Lige med Ed anses saadan Forsikring, der ifølge Loven træder i Eds Sted.

Stk. 3. Angaar det falske Udsagn alene noget, som er uden Betydning for det Forhold, der søges oplyst, kan Straffen gaa ned til Hæfte eller Bøde.

§ 159.

Stk. 1. Afgiver nogen falsk Forklaring som sigtet i en offentlig Straffesag eller under Afhøring i Tilfælde, hvor Forklaring ifølge Loven ikke maa kræves, straffes han ikke.

Stk. 2. Afgives falsk Forklaring under Afhøring for nogen i § 158 nævnt Myndighed i Tilfælde, hvor den afhørte var berettiget til at nægte Forklaring, kan Straffen ned sættes og, naar Forklaringen ikke er beediget, under i øvrigt formildende Omstændigheder bortfalde.

§ 160.

Gør nogen sig skyldig i grov Uagtsomhed ved Afgivelse af urigtig Forklaring i et Tilfælde, der ellers vilde være strafbart efter § 158 eller § 159, Stk. 2, er Straffen Bøde eller Hæfte.

§ 161.

Med Bøde, Hæfte eller under skærpende Omstændigheder med Fængsel indtil 2 Aar straffes den, som udenfor det i § 158 nævnte Tilfælde for eller til en offentlig Myndighed afgiver en falsk Erklæring under Tilbud om Ed, paa Tro og Love eller paa lignende højtidelig Maade, hvor saadan Form er paabudt eller tilstedt.

§ 162.

Stk. 1. Den, som ellers for eller til en offentlig Myndighed afgiver urigtig Erklæring om Forhold, angaaende hvilke han er pligtig at afgive Forklaring, straffes med Bøde Hæfte indtil 6 Maaneder eller Fængsel indtil 4 Maaneder.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 159, Stk. 1, finder tilsvarende Anvendelse.

§ 163.

Med samme Straf som i § 162 anført straffes den, som i øvrigt til Brug i Retsforhold, der vedkommer det offentlige, afgiver urigtig skriftlig Erklæring eller skriftlig bevidner noget, hvorom han ingen Kundskab har.

§ 164.

Stk. 1. Den, som ved falsk Anklage, Anmeldelse til eller Forklaring for Ret eller Øvrighed eller ved andre Midler søger at bevirke, at en uskyldig sigtes eller dømmes for en strafbar Handling, straffes, hvis denne ikke kan medføre højere Straf end

Hæfte i 3 Maaneder, med Hæfte eller med Fængsel indtil 3 Aar, i andre Tilfælde med Fængsel indtil 6 Aar.

Stk. 2. Det samme gælder, naar nogen ved Forvanskning eller Bortskaffelse af Bevis eller Tilvejebringelse af falsk Bevis søger at bevirke, at en anden sigtes eller dømmes for en strafbar Handling.

Stk. 3. Har Forbrydelsen medført Velfærds Fortabelse for nogen eller har saadant været tilsigtet, er Straffen Fængsel fra 2 til 16 Aar.

Stk. 4. Efter den forurettedes Begæring kan det i Dommen bestemmes, at Domsslutningen og saa meget af Domsgrundene, som Retten skønner fornødent, ved offentlig Foranstaltning skal kundgøres i en eller flere offentlige Tidender.

§ 165.

Den, der til Øvrigheden anmelder en strafbar Handling, der ikke er begaaet, saavel som den, der til Kongen, Rigsdagen, Domstol eller Øvrighed indgiver falske Klagemaal, straffes med Bøde, Hæfte eller under skærpende Omstændigheder med Fængsel indtil 1 Aar.

18de Kapitel.

Forbrydelser vedrørende Penge.

§ 166.

Stk. 1. Den, som eftergør eller forfalsker Penge for at bringe dem i Omsætning som ægte, eller som i samme Hensigt forskaffer sig eller andre eftergjorte eller forfalskede Penge, straffes med Fængsel indtil 12 Aar.

Stk. 2. Er Forfalskning sket ved at formindske Værdien af gangbar Mønt, er Straffen Fængsel indtil 4 Aar.

§ 167.

Lige med Eftergørelse og Forfalskning straffes Udgivelse af eftergjorte eller forfalskede Penge. Har Udgiveren modtaget Pengene i god Tro, kan Straffen nedsættes til Hæfte eller Bøde.

§ 168.

Den, der udgiver Penge, som han formoder er eftergjorte eller forfalskede, straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 3 Aar. Har Udgiveren modtaget Pengene i god Tro, kan Straffen nedsættes til Bøde og under formildende Omstændigheder bortfalde.

§ 169.

Med Bøde straffes den, som forfærdiger, indfører eller udspreder Genstande, som ved Form og Udstyr frembyder væsentlig ydre Lighed med Penge eller med et til almindeligt Omløb bestemt Værdipapir.

§ 170.

Med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder straffes den, som uden Hjemmel i Lovgivningen forfærdiger, indfører eller udgiver paa Ihændehaveren lydende Forskrivninger, der fremtræder som bestemt til i snævrere eller videre Kredse at benyttes som Betalingsmiddel Mand og Mand imellem, eller som maa forventes at ville blive benyttet paa denne Maade. Udenfor foranstaaende Bestemmelse falder fremmede Pengesedler.

19de Kapitel.

Forbrydelser vedrørende Bevismidler.

§ 171.

Stk. 1. Den, der gør Brug af et falsk Dokument til at skuffe i Retsforhold, straffes for Dokumentfalsk.

Stk. 2. Ved Dokument forstaas en skriftlig med Betegnelse af Udstederen forsynet Tilkendegivelse, der enten fremtræder som bestemt til at tjene som Bevis eller bliver benyttet som Bevis for en Rettighed, en Forpligtelse eller en Befrielse for en saadan.

Stk. 3. Et Dokument er falsk, naar det ikke hidrører fra den angivne Udsteder, eller der er givet det et Indhold, som ikke hidrører fra denne.

§ 172.

Stk. 1. Straffen for Dokumentfalsk er Fængsel, der i Tilfælde af, at Dokumentet angiver sig at indeholde en offentlig Myndigheds Afgørelse, eller at det er en offentlig Forskrivning, en Check, Veksler eller andet til almindeligt Omløb bestemt Dokument eller en testamentarisk Bestemmelse, kan stige til 8 Aar.

Stk. 2. Er Dokumentet efter sin Beskaffenhed, eller er Forfalskningen eller det, som derved søges opnaaet, af underordnet Betydning, eller har den skyldige ikke tilsigtet at paaføre andre nogen Skade, saasom naar Øjemedet alene har været at gennemføre et berettiget eller at afværge et uberettiget Krav, er Straffen Bøde, Hæfte eller Fængsel indtil 1 Aar.

§ 173.

Med Straf som i § 172 angivet anses den, der benytter et med ægte Underskrift forsynet Dokument til at skuffe i Retsforhold, naar Underskriften ved Hjælp af en Vildfarelse er opnaaet paa et andet Dokument eller paa et Dokument af andet Indhold end af Underskriveren tilsigtet.

§ 174.

Den, som i Retsforhold gør Brug af et ægte Dokument som vedrørende en anden Person end den, hvem det virkelig angaar, eller paa anden mod Dokumentets Bestemmelse stridende Maade, straffes med Bøde, Hæfte eller med Fængsel indtil 6 Maaneder.

§ 175.

Stk. 1. Den, som for at skuffe i Retsforhold i offentligt Dokument eller Bog, i privat Dokument eller Bog, som det ifølge Lov eller særligt Pligtforhold paahviler ham at udfærdige eller føre, eller i Læge-, Tandlæge-, Jordemoder- eller Dyrlægeattest afgiver urigtig Erklæring om noget Forhold, angaaende hvilket Erklæringen skal tjene som Bevis, straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 3 Aar eller under formildende Omstændigheder med Bøde.

Stk. 2. Paa samme Maade straffes den, der i Retsforhold gør Brug af et saadant Dokument som indeholdende Sandhed.

§ 176.

Stk. 1. Med Fængsel indtil 3 Aar eller under formildende Omstændigheder med Hæfte straffes den, der for at skuffe i Samhandelen gør Brug af Genstande, som uberettiget er forsynet med offentligt Stempel eller Mærke, der skal afgive Borgen for Genstandens Ægthed, Art, Godhed eller Mængde.

Stk. 2. Med Fængsel indtil 1 Aar, med Hæfte eller under formildende Omstændigheder med Bøde straffes den, der paa samme Maade gør Brug af Genstande, som uberettiget er forsynet med privat Stempel, Mærke eller anden Betegnelse, der tjener til at angive noget Genstanden vedrørende Forhold, som er af Betydning for Samhandelen.

Stk. 3. Med Straf som ovenfor angivet anses den, der paa samme Maade gør Brug af Genstande, paa hvilke lovlig anbragt Stempel, Mærke eller Betegnelse er forvansket eller fjernet.

§ 177.

Stk. 1. Med Fængsel indtil 8 Aar anses den, der gør Brug af eftergjort eller forfalsket Stempelpapir, Stempelmærker, andre til Berigtigelse af offentlige Skatter og Afgifter tjenende Mærker samt Postfrimærker. Med en forholdsmæssig mindre Straf anses den, der gør Brug af tidligere benyttet Papir eller Mærker, paa hvilke Tegnet paa den tidligere Benyttelse er fjernet.

Stk. 2. Regelen i § 169 finder tilsvarende Anvendelse med Hensyn til Stempelmærker, Postfrimærker og lignende Frigørelsesmidler.

§ 178.

Med Fængsel indtil 2 Aar eller under formildende Omstændigheder med Hæfte straffes den, som for at skille nogen ved hans Ret tilintetgør, bortskaffer eller helt eller delvis ubrugbargør et Bevismiddel, der er tjenligt til at benyttes som saadant i et Retsforhold.

§ 179.

Den, som for at skuffe med Hensyn til Grænserne for Grundejendom, Grundrettigheder eller Rettigheder med Hensyn til Vandløb eller Vandstrækninger sætter falsk Skelsten eller andet Mærke for disse eller flytter, borttager, forvansker eller ødelægger saadant Mærke, straffes med Fængsel indtil 3 Aar. Sker det for at hævde et berettiget eller afværge et uberettiget Krav, er Straffen Bøde eller Hæfte.

20de Kapitel.

Almenfarlige Forbrydelser.

§ 180.

Sætter nogen Ild paa egen eller fremmed Ejendom under saadanne Omstændigheder, at han indser, at andres Liv derved udsættes for overhængende Fare, eller det sker for at volde omfattende Ødelæggelse af fremmed Ejendom eller for at befordre Oprør, Plyndring eller anden saadan Forstyrrelse af Samfundsordenen, straffes han med Fængsel ikke under 4 Aar.

§ 181.

Stk. 1. Forvolder nogen ellers Ildebrand paa fremmed Ejendom, straffes han med Fængsel fra 6 Maaneder til 12 Aar.

Stk. 2. Med samme Straf anses den, som for at besvige Brandforsikringen, for at krænke Panthaveres Rettigheder eller i lignende retsstridig Hensigt forvolder Ildebrand paa egen Ejendom eller paa anden Mands Ejendom med hans Samtykke.

Stk. 3. Er den antændte Genstand af ringe Betydning, og maa det antages at have ligget udenfor Gerningsmandens Tanke, at der ved Ildebranden kunde afstedkommes betydelig Skade, kan Straffen gaa ned til den laveste Grad af Fængsel.

§ 182.

Den, som af Uagtsomhed forvolder Ildsvaade paa fremmed Ejendom eller til Skade for fremmed Formueinteresse, straffes med Bøde, Hæfte eller under skærpende Omstændigheder med Fængsel indtil 2 Aar.

§ 183.

Stk. 1. Den, der til Skade for andres Person eller Formue forvolder Sprængning, Spredning af skadevoldende Luftarter, Oversvømmelse, Skibbrud, Jernbane- eller anden Transportulykke, straffes med Fængsel fra 6 Maaneder til 12 Aar.

Stk. 2. Sker det under de i § 180 angivne Omstændigheder, er Straffen Fængsel ikke under 4 Aar.

Stk. 3. Begaas Forbrydelsen uagtsomt, er Straffen Bøde, Hæfte eller Fængsel indtil 2 Aar.

§ 184.

Stk. 1. Med Fængsel indtil 6 Aar, under formildende Omstændigheder med Hæfte, straffes den, der uden at være strafskyldig efter § 183 forstyrrer Sikkerheden for Jernbaners, Fartøjers, Motorkøretøjers eller lignende Transportmidlers Drift eller Sikkerheden for Færdsel paa offentlige Færdselsveje.

Stk. 2. Begaas Forbrydelsen uagtsomt, er Straffen Bøde eller Hæfte.

§ 185.

Med Bøde eller Hæfte indtil 6 Maaneder straffes den, som, uagtet det var ham muligt uden særlig Fare eller Opofrelse for sig selv eller andre, undlader gennem betimelig Anmeldelse eller paa anden efter Omstændighederne tjenlig Maade efter Evne at afværge Ildsvaade, Sprængning, Spredning af skadevoldende Luftarter, Oversvømmelse, Søskade, Jernbaneulykke eller lignende Ulykke, der medfører Fare for Menneskeliv.

§ 186.

Stk. 1. Den, som forvolder Fare for Menneskers Liv eller Sundhed ved at fremkalde almindelig Mangel paa Drikkevand eller ved at tilsætte Vandbeholdninger, Vandledninger eller Vandløb sundhedsfarlige Stoffer, straffes med Fængsel indtil 10 Aar.

Stk. 2. Begaas Forbrydelsen uagtsomt, er Straffen Bøde eller Hæfte eller under skærpende Omstændigheder Fængsel indtil 1 Aar.

§ 187.

Stk. 1. Med Fængsel indtil 10 Aar straffes

- 1) den, der tilsætter Ting, som er bestemt til Forhandling eller udbredt Benyttelse, Gift eller andre Stoffer, som medfører, at Tingens Benyttelse efter dens Bestemmelse udsætter Menneskers Sundhed for Fare,
- 2) den, der, naar saadanne Ting er saaledes fordærvede, at Nydelsen eller Brugen af dem er paa nævnte Maade sundhedsfarlig, undergiver dem en Behandling, der er egnet til at skjule deres fordærvede Tilstand,
- 3) den, der med Fortielse af den foretagne Behandling stiller til Salg eller i øvrigt søger at udbrede Ting, der er behandlet som under 1) eller 2) nævnt.

Stk. 2. Begaas Forbrydelsen uagtsomt, er Straffen Bøde eller Hæfte eller under skærpende Omstændigheder Fængsel indtil 1 Aar.

§ 188.

stk. 1. Den, som uden at være strafskyldig efter § 187, Nr. 3, med Fortielse af Tingens sundhedsfarlige Beskaffenhed stiller til Salg eller i øvrigt søger udbredt

- 1) Nærings- eller Nydelsesmidler, der paa Grund af Fordærvelse, mangelfuld Tilberedelse, Opbevaringsmaade eller af lignende Grunde er sundhedsfarlige,
- 2) Brugsgenstande, der ved sædvanlig Benyttelse udsætter Menneskers Sundhed for Fare,

straffes med Fængsel indtil 6 Aar eller under formildende Omstændigheder med Hæfte eller Bøde.

stk. 2. Begaas Forbrydelsen uagtsomt, er Straffen Hæfte eller Bøde.

§ 189.

stk. 1. Den, som stiller til Salg eller i øvrigt søger udbredt som Lægemidler eller Forebyggelsesmidler mod Sygdomme Ting, om hvilke han ved, at de er uegnede til det angivne Formaal, og at deres Benyttelse hertil udsætter Menneskers Liv eller Sundhed for Fare, straffes med Fængsel indtil 6 Aar.

stk. 2. Begaas Forbrydelsen uagtsomt, er Straffen Hæfte eller Bøde.

§ 190.

Udsættes under tilsvarende Betingelser som i §§ 186—189 angivet alene Husdyrs Liv eller Sundhed for Fare, bliver en forholdsmæssig mildere Straf indenfor de angivne Strafarter at anvende.

§ 191.

Den, som uberettiget forhandler Lægemidler eller Gift eller forhandler saadanne Varer paa andre Vilkaar end de ved Lov eller i Medfør af Lov foreskrevne, straffes med Bøde.

§ 192.

stk. 1. Den, som ved Overtrædelse af de Forskrifter, der ved Lov eller i Medfør af Lov er givet til Forebyggelse eller Modarbejdelse af smitsom Sygdom, forvolder Fare for, at saadan Sygdom vinder Indgang eller udbredes blandt Mennesker, straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 3 Aar.

stk. 2. Er Sygdommen en saadan, der ifølge Lovgivningen skal undergives eller paa den Tid, da Handlingen begaas, er undergivet offentlig Behandling, eller mod hvis Indførelse i Riget der er truffet særlige Forholdsregler, er Straffen Fængsel indtil 6 Aar.

stk. 3. Den, som paa den angivne Maade forvolder Fare for, at smitsom Sygdom finder Indgang eller udbredes blandt Husdyr eller Nytte- eller Kulturplanter, straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 2 Aar eller under formildende Omstændigheder med Bøde.

stk. 4. Begaas Forbrydelsen uagtsomt, er Straffen Bøde, Hæfte eller under skærpende Omstændigheder Fængsel indtil 6 Maaneder.

21de Kapitel.

Forskellige almenskadelige Handlinger.

§ 193.

stk. 1. Den, som paa retsstridig Maade fremkalder omfattende Forstyrrelse i Driften af almindelige Samfærdselsmidler, offentlig Postbesørgelse, almindeligt benyttede Tele-

graf- eller Telefonanlæg eller Anlæg, der tjener til almindelig Forsyning med Vand, Gas, elektrisk Strøm eller Varme, straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 3 Aar eller under formildende Omstændigheder med Bøde.

Stk. 2. Begaas Forbrydelsen uagtsomt, er Straffen Bøde eller Hæfte indtil 6 Maaneder.

§ 194.

Den, der borttager, ødelægger eller beskadiger offentlige Mindesmærker eller Genstande, som er bestemte til almindelig Nytte eller Pryd, hører til offentlige Samlinger eller er særlig fredlyste, straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 3 Aar eller under formildende Omstændigheder med Bøde.

§ 195.

Den, som stiller Levnedsmidler til Salg, der ham bevidst er eftergjort eller falsket, uden at deres særlige Beskaffenhed paa utvetydig Maade er angivet paa Varen selv eller paa dens Etikette eller Indpakning samt paa Fakturaen, hvis en saadan udstedes, straffes med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder. Sker Overtrædelsen i Udøvelse af Næringsvej, kan i Gentagelsestilfælde Retten til at udøve denne frakendes den skyldige paa Tid eller for bestandig. Denne Virkning af Dommen bortfalder ved kgl. Resolution.

§ 196.

Den, som ved Overanstrengelse, Vanrøgt eller paa anden Maade behandler Dyr uforsvarligt, straffes for Dyrplageri med Bøde, Hæfte eller med Fængsel, der, naar Forholdet har Karakteren af Mishandling, kan stige til 1 Aar.

22de Kapitel.

Betleri og skadelig Erhvervsvirksomhed.

§ 197.

Stk. 1. Den, som imod Politiets Advarsel gør sig skyldig i Betleri, eller som efter tidligere at være dømt for eller inden Retten at have modtaget Advarsel for Betleri, Løsgænger, Sædelighedsforbrydelse, Vold eller Berigelsesforbrydelse eller efter af Politiet at have modtaget Advarsel eller Paalæg i Henhold til §§ 198 eller 199 gør sig skyldig i Betleri, eller som anvender andre til Betleri eller tillader, at nogen til hans Husstand hørende Person under 18 Aar betler, straffes med Fængsel indtil 6 Maaneder.

Stk. 2. Er Handlingen foretaget af Nød og ikke udøvet vanemæssigt, er Straffen Hæfte og kan under i øvrigt formildende Omstændigheder bortfalde.

§ 198.

Stk. 1. Naar en arbejdsfør Person som Følge af vanemæssig Lediggang, der maa anses for selvforskyldt, falder det offentlige til Byrde, forsømmer sin Forsørgelsespligt mod nogen, som derved udsættes for Nød, eller ikke udreder ham paahvilende Bidrag til Hustru eller Barn, skal der af Politiet tildeles ham Advarsel og saa vidt muligt anvises ham Arbejde.

Stk. 2. Kommer han inden 1 Aar herefter som Følge af fortsat selvforskyldt Lediggang paa ny i noget af de nævnte Tilfælde, straffes han for Løsgængeri med Fængsel indtil 1 Aar.

§ 199.

Stk. 1. Hengiver nogen sig til Lediggang under saadanne Forhold, at der er Grund til at antage, at han ikke søger at ernære sig paa lovlig Vis, skal der af Politiet gives ham Paalæg om at søge lovligt Erhverv inden en fastsat rimelig Frist og saa vidt muligt anvises ham saadant Erhverv. Efterkommes Paalæget ikke, straffes den paa-gældende for Løsgængeri med den i § 198 foreskrevne Straf.

Stk. 2. Som lovligt Erhverv anses ikke Spil, Utugt eller Understøttelse fra Kvinder, der ernærer sig ved Utugt.

§ 200.

Stk. 1. Naar nogen er dømt efter § 198 eller § 199, kan Politiet indenfor et Tidsrum af 5 Aar fra hans endelige Løsladelse give ham Tilhold om til visse Tider at møde og give Oplysning om, hvor han bor eller opholder sig, og gøre Rede for, hvorved han ernærer sig.

Stk. 2. Overtrædelse af saadant Tilhold straffes med Fængsel indtil 4 Maaneder, under særlig formildende Omstændigheder med Bøde.

§ 201.

Med Fængsel indtil 6 Maaneder, i Gentagelsestilfælde indtil 1 Aar, straffes den, der efter i Henhold til § 76 at være udbragt af Landet uden Tilladelse vender tilbage.

§ 202.

Den, som erhvervsmæssigt udnytter andres Ukyndighed, Uforstand eller Uerfarenhed til at forlede dem til Spekulationsforretninger, straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 1 Aar.

§ 203.

Stk. 1. Den, som søger Erhverv ved Hasardspil eller Væddemaal af tilsvarende Art, der ikke ifølge særlig Bestemmelse er tilladt, eller ved at fremme saadant Spil, straffes med Bøde, Hæfte eller med Fængsel indtil 1 Aar.

Stk. 2. Retten afgør, om det vundne Udbytte skal inddrages eller tilbagebetales.

§ 204.

Stk. 1. Den, som paa offentligt Sted yder Husrum til eller foranstalter utilladt Hasardspil, straffes med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder. I Gentagelsestilfælde kan Straffen stige til en højere Grad af Hæfte eller til Fængsel i 6 Maaneder.

Stk. 2. Lige med offentligt Sted anses Foreningslokaler, naar enten enhver eller enhver af en vis Samfundsklasse som Regel kan opnaa Optagelse i Foreningen, eller utilladt Hasardspil indgaar i Foreningens Formaal, eller der erlægges særlig Betaling for Deltagelse i Spillet.

Stk. 3. Den, som paa offentligt Sted deltager i utilladt Hasardspil, straffes med Bøde.

§ 205.

Den, som i Strid med derom givne Bestemmelser gør sig en Næringsvej af at udforske private Livsforhold, straffes med Bøde eller under skærpende Omstændigheder med Hæfte.

§ 206.

Den, som i Erhvervsøjemed anvender falske Foregivender eller anden svigagtig Adfærd for at forlede nogen til at udvandre, straffes med Bøde, Hæfte eller med Fængsel indtil 1 Aar.

§ 207.

Overtræder nogen Bestemmelserne i §§ 202—206 i sin Næringsvej, kan Retten til at drive denne i Gentagelsestilfælde frakendes ham paa Tid, eller for bestandig. Denne Virkning af Dommen bortfalder ved kgl. Resolution.

23de Kapitel.

Forbrydelser i Familieforhold.

§ 208.

Stk. 1. Gift Person, som indgaar Ægteskab, straffes med Fængsel indtil 3 Aar eller, hvis den anden Person har været uvidende om det bestaaende Ægteskab, med Fængsel indtil 6 Aar.

Stk. 2. Begaas Handlingen af grov Uagtsomhed, er Straffen Hæfte eller Fængsel indtil 1 Aar.

Stk. 3. Ugift Person, som indgaar Ægteskab med gift Person, straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 1 Aar.

Stk. 4. Naar Ægteskabet ikke kan omstødes, kan Straffen for den gifte Person altid gaa ned til Hæfte og for den ugifte Person helt bortfalde.

§ 209.

Stk. 1. Den, som indgaar et Ægteskab, der paa Grund af Parternes Slægtskab skal eller Svogerskab kan omstødes, straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 2 Aar.

Stk. 2. Omstødes Ægteskabet ikke, kan Straffen under i øvrigt formildende Omstændigheder bortfalde.

§ 210.

Stk. 1. For Blodskam straffes med Fængsel fra 6 Maaneder indtil 6 Aar den, som har Samleje med Slægtning i nedstigende Linie, og med Fængsel indtil 2 Aar den, som har Samleje med Slægtning i opstigende Linie eller med Broder eller Søster. Har Samlejet fundet Sted med en Slægtning i nedstigende Linie under 18 Aar, er Straffen Fængsel fra 1 til 10 Aar.

Stk. 2. Straffri er den i nedstigende Linie beslægtede under 18 Aar. Ved Samleje mellem Søsken kan Straffen bortfalde for den, der ikke er fyldt 16 Aar.

§ 211.

Stk. 1. Samleje mellem besvoglede straffes, naar Indgaaelse af Ægteskab mellem dem er ubetinget forbudt, med Hæfte. Kan der gøres Undtagelse fra Forbudet, er Straffen Bøde.

Stk. 2. Bestemmelsen i § 210, Stk. 2, finder tilsvarende Anvendelse.

§ 212.

Har i de i § 210 og § 211 nævnte Slægts- og Svogerskabsforhold anden køns- lig Omgængelse end Samleje fundet Sted, bliver en forholdsmæssig mildere Straf at anvende.

§ 213.

Stk. 1. Den, som ved Vanrøgt eller nedværdigende Behandling krænker sin Ægtefælle, sit Barn eller nogen hans Myndighed eller Forsorg undergiven Person under 18 Aar eller en i opstigende Linie beslægtet eller besvogret, eller som ved modvillig at unddrage sig en ham overfor nogen af de nævnte Personer paahvilende Forsørgelses- eller Bidragspligt udsætter dem for Nød, straffes med Fængsel indtil 2 Aar eller Paatale kan bortfalde, naar den forurettede begærer det.

Stk. 2.

§ 214.

Stk. 1. Den, som ved urigtig eller ufuldstændig Anmeldelse til den Myndighed, der modtager Fødselsanmeldelser, forvansker Beviset for en Persons Familiestilling, straffes med Hæfte eller under formildende Omstændigheder med Bøde.

Stk. 2. Straffen kan bortfalde, naar et af en gift Kvinde udenfor Ægteskab født Barn med Ægtefællens Samtykke opgives som Ægtebarn.

§ 215.

Den, som unddrager en Person under 18 Aar Forældres eller anden rette vedkommendes Myndighed eller Forsorg eller bidrager til, at han unddrager sig saadan Myndighed eller Forsorg, straffes efter Reglerne i § 261.

24de Kapitel.

Forbrydelser mod Kønssædeligheden.

§ 216.

Den, som tiltvinger sig Samleje med en Kvinde ved Vold, Frihedsberøvelse eller Fremkaldelse af Frygt for hendes eller hendes nærmestes Liv, Helbred eller Velfærd, straffes for Voldtægt med Fængsel fra 1 til 16 Aar, under særdeles skærpende Omstændigheder paa Livstid. Har Kvinden forud staaet i mere varigt kønsligt Forhold til Gerningsmanden, er Straffen Fængsel indtil 8 Aar.

§ 217.

Stk. 1. Den, som udenfor Ægteskab skaffer sig Samleje med en Kvinde, der er sindssyg eller udpræget aandssvag, straffes med Fængsel fra 3 Maaneder til 8 Aar. Har Kvinden forud i normal Tilstand staaet i mere varigt kønsligt Forhold til Gerningsmanden, kan Straffen gaa ned til den laveste Grad af Fængsel.

Stk. 2. Paa samme Maade straffes den, der udenfor Ægteskab skaffer sig Samleje med en Kvinde, som befinder sig i en Tilstand, i hvilken hun er ude af Stand til at modsætte sig Gerningen eller forstaa dens Betydning. Har Gerningsmanden selv i den nævnte Hensigt bragt Kvinden i saadan Tilstand, straffes han som i § 216 bestemt.

Stk. 3. Med Fængsel indtil 1 Aar straffes den, som har Samleje udenfor Ægteskab med en Kvinde, der er optaget i Hospital eller Anstalt for sindssyge eller aandssvage, medens hun er under sammes Varetagt.

§ 218.

Med Fængsel indtil 6 Aar straffes, for saa vidt Tilfældet ikke falder ind under § 216 eller § 217, Stk. 1 og 2, den, som ved Trusel om Vold, om Frihedsberøvelse eller om Sigtelse for strafbart eller ærerørigt Forhold skaffer sig Samleje med en Kvinde.

§ 219.

Med Fængsel indtil 4 Aar anses den ved Fængsel, Fattighus, Opfostringshjem, Sindssygehospital, Aandssvageanstalt eller lignende Indretning ansatte eller tilsynsførende, som har Samleje med en dør optagen Person.

§ 220.

Den, som ved groft Misbrug af en Kvindes tjenstlige eller økonomiske Afhængighed skaffer sig Samleje udenfor Ægteskab med hende, straffes med Fængsel indtil 1 Aar eller, saafremt hun er under 21 Aar, med Fængsel indtil 3 Aar.

§ 221.

Med Fængsel indtil 6 Aar straffes den, der tilsniger sig Samleje med en Kvinde, der vildfarende anser Samlejet som ægteskabeligt eller forveksler Gerningsmanden med en anden.

§ 222.

Den, som har Samleje med et Barn under 15 Aar, straffes med Fængsel indtil 12 Aar.

§ 223.

Stk. 1. Den, som har Samleje med en Person under 18 Aar, der er den skyldiges Adoptivbarn eller Plejebarn eller er betroet den paagældende til Undervisning eller Opdragelse, straffes med Fængsel indtil 4 Aar.

Stk. 2. Med samme Straf anses den, som under groft Misbrug af en paa Alder og Erfaring beroende Overlegenhed forfører en Person under 18 Aar til Samleje.

§ 224.

Har under de i §§ 216—223 angivne Betingelser anden kønslig Omgængelse end Samleje fundet Sted, bliver en forholdsmæssig mindre Straf af Fængsel at anvende.

§ 225.

Stk. 1. Med Fængsel indtil 6 Aar straffes den, som øver kønslig Usædelighed med en Person af samme Køn under Omstændigheder, der svarer til de i §§ 216—220 og 222 angivne.

Stk. 2. Med Fængsel indtil 4 Aar anses den, der øver kønslig Usædelighed med en Person af samme Køn under 18 Aar. Straffen kan dog bortfalde, naar de paagældende er hinanden omtrent jævnbyrdige i Alder og Udvikling.

Stk. 3. Med Fængsel indtil 3 Aar straffes den, der under Misbrug af en paa Alder og Erfaring beroende Overlegenhed forfører en Person af samme Køn under 21 Aar til kønslig Usædelighed med sig.

§ 226.

Har i de Tilfælde, hvor efter foranstaaende Bestemmelser Gerningens Strafbarhed afhænger af den krænkede Persons fra det normale afvigende aandelige eller legemlige Tilstand eller af Personens Alder, Gerningsmanden handlet uden Kendskab til paagældendes Tilstand eller Alder, eller har han i de i § 217, Stk. 3, omhandlede Tilfælde handlet uden Kendskab til, at paagældende var anbragt og under Varetægt som sammesteds nævnt, og Handlingen af denne Grund ikke kan tilregnes ham som forsætlig, bliver, hvis han dog har handlet uagtsomt, en forholdsmæssig mindre Straf at anvende.

§ 227.

Straf efter §§ 216—224 og 226 kan bortfalde, naar de Personer, mellem hvilke Kønsomgængelsen har fundet Sted, er indtraadt i Ægteskab med hinanden.

§ 228.

Stk. 1. Den, som for Vindings Skyld enten forleder nogen til kønslig Usædelighed med andre eller afholder nogen, der driver Erhverv ved kønslig Usædelighed, fra at opgive det, eller som holder Bordel, straffes for Rufferi med Fængsel indtil 4 Aar.

Stk. 2. Paa samme Maade straffes den, der tilskynder eller bistaar en Person under 18 Aar til at søge Erhverv ved kønslig Usædelighed, samt den, der medvirker til en Persons Befordring ud af Riget, for at denne i Udlandet skal drive Erhverv ved kønslig Usædelighed eller benyttes til saadan Usædelighed, naar den befordrede Person er under 21 Aar eller uvidende om Formaalet.

§ 229.

Stk. 1. Den, som erhvervsmæssigt fremmer kønslig Usædelighed ved at optræde som Mellemmand, eller som udnytter en andens Erhverv ved kønslig Usædelighed, straffes med Fængsel indtil 3 Aar.

Stk. 2. Med Fængsel indtil 4 Aar straffes den Mandsperson, som helt eller delvis lader sig underholde af en Kvinde, der driver Utugt som Erhverv.

Stk. 3. Med Fængsel indtil 1 Aar straffes den Mandsperson, som imod Politiets Advarsel deler Bolig med en Kvinde, der driver Utugt som Erhverv.

Stk. 4. De i Stk. 2 og 3 givne Straffebestemmelser finder ikke Anvendelse paa Mandspersoner under 18 Aar, overfor hvem Kvinden har Underholdspligt.

§ 230.

Modtager nogen Betaling for at øve kønslig Usædelighed med en Person af samme Køn, straffes han med Fængsel indtil 2 Aar.

§ 231.

Har den, som skal dømmes efter §§ 228, 229 eller 230, tidligere været dømt for nogen i disse Bestemmelser omhandlet Forbrydelse eller for Løsgængeri, eller har han for en Berigelsesforbrydelse været dømt til Fængsel, kan Straffen forhøjes med indtil det halve.

§ 232.

Den, som ved uterligt Forhold krænker Blufærdigheden eller giver offentlig Forargelse, straffes med Fængsel indtil 4 Aar eller under formildende Omstændigheder med Hæfte eller Bøde.

§ 233.

Den, som opfordrer eller indbyder til Utugt paa saadan Maade eller stiller usædelig Levevis saaledes til Skue, at Blufærdigheden krænkes, offentlig Forargelse gives, eller omboende forulempes, straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 1 Aar eller under formildende Omstændigheder med Bøde.

§ 234.

Med Bøde, Hæfte eller under skærpene Omstændigheder med Fængsel indtil 6 Maaneder straffes den, som

- 1) tilbyder eller overlader en Person under 18 Aar utugtige Skrifter, Billeder eller Genstande,
- 2) offentliggør eller udbreder eller i saadan Hensigt forfærdiger eller indfører utugtige Skrifter, Billeder eller Genstande,
- 3) foranstalter offentligt Foredrag, Forestilling eller Udstilling af utugtigt Indhold.

§ 235.

Med Bøde straffes den, som ved Bekendtgørelse, Skiltning, Udsendelse af Beskrivelser eller paa anden Maade henvender sig til Almenheden eller til ukendte Personer eller ubestemte Kredse af Personer med Tilbud om Salg af Genstande, der er tjenlige til at forebygge Følger af Samleje.

§ 236.

Stk. 1. Naar nogen dømmes efter §§ 216, 217, Stk. 1 og 3, 218, 222 og 223, Stk. 2, § 224, jfr. en af fornævnte Bestemmelser, § 225, Stk. 1, jfr. §§ 216, 217, Stk. 1 og 3, 218 og 222, § 225, Stk. 2 og 3, § 226, jfr. en af fornævnte Bestemmelser, eller § 232, kan der ved Dommen gives ham Paalæg om, at han ikke maa indfinde sig i offentlige Parker eller Anlæg, paa Fællede, ved Skoler og Legepladser, ved Opdragelseshjem, ved Sindssygehospitalet og Aandssvageanstalter, i bestemt angivne Skove og paa bestemt angivne Badeanstalter og Strandbredder.

Stk. 2. Naar 3 Aar er forløbet efter Domfældtes endelige Løsladelse, kan han forlange Spørgsmaalet om Paalæggets fortsatte Bestaaen forelagt den Ret, som har paakendt Sagen i 1ste Instans. Afgørelsen træffes ved Kendelse. Nægtes Ophævelse af Paalægget, kan ny Begæring først fremsættes efter 3 Aars Forløb. Bestemmelserne i § 97, Stk. 3, finder tilsvarende Anvendelse.

Stk. 3. Overtrædelse af Paalægget straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 4 Maaneder.

25de Kapitel.

Forbrydelser mod Liv og Legeme.

§ 237.

Den, som dræber en anden, straffes for Manddrab med Fængsel fra 5 Aar indtil paa Livstid.

§ 238.

Stk. 1. Dræber en Moder sit Barn under eller straks efter Fødselen, og det maa formodes, at hun har handlet i Nød, af Frygt for Vanære eller under Paavirkning af en ved Fødselen fremkaldt Svækkelse, Forvirring eller Raadvildhed, straffes hun med Fængsel indtil 4 Aar.

Stk. 2. Er Forbrydelsen ikke fuldbrydet, og har Handlingen ikke paaført Barnet Skade, kan Straf bortfalde.

§ 239.

Den, som dræber en anden efter dennes bestemte Begæring, straffes med Fængsel indtil 3 Aar eller med Hæfte ikke under 60 Dage.

§ 240.

Den, som medvirker til, at nogen berøver sig selv Livet, straffes med Bøde eller Hæfte. Hvis Handlingen foretages af egennyttige Bevæggrunde, er Straffen Fængsel indtil 3 Aar.

§ 241.

Den, som uagtsomt forvolder en andens Død, straffes med Hæfte eller Bøde, under skærpende Omstændigheder med Fængsel indtil 4 Aar.

§ 242.

Stk. 1. En Kvinde, som dræber sit Foster, straffes for Fosterdrab med Hæfte eller med Fængsel indtil 2 Aar. Under særlig formildende Omstændigheder kan Straffen bortfalde. Paatale kan ikke finde Sted, naar der er forløbet 2 Aar, efter at Forbrydelsen er begaaet. Forsøg med utjenlige Midler straffes ikke.

Stk. 2. Den, der med en Kvindes Samtykke dræber hendes Foster eller bistaar hende dermed, straffes med Fængsel indtil 4 Aar. Under skærpende Omstændigheder, særlig naar Handlingen er foretaget for Vindings Skyld, eller hvis den har medført Kvindens Død eller betydelig Skade paa Legeme eller Helbred, er Straffen Fængsel indtil 8 Aar. Har Gerningsmanden handlet uden Kvindens Samtykke, er Straffen Fængsel fra 2 til 12 Aar.

§ 243.

Med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder eller under skærpende Omstændigheder med Fængsel i samme Tid straffes den, som indfører, tilvirker eller stiller til Salg, samlet eller delt, Genstande, der fremtræder som bestemt til seksuel Hygiejne, men hvis væsentligste Formaal maa antages at være Afbrydelse af Svangerskab. Udenfor foranstaaende Bestemmelse falder Lægers og Hospitalers Forsyning med Instrumenter og lignende i kurativt Øjemed.

§ 244.

Stk. 1. Den, som øver Vold mod eller paa anden Maade angriber en andens Legeme, straffes for Legemskrænkelse med Bøde eller Hæfte.

Stk. 2. Er den angrebne sagesløs eller en frugtsommelig Kvinde, eller har Angrebet paa Grund af de benyttede Redskabers eller Midlers Art eller de Forhold, under hvilke det er udøvet, haft en særlig farlig Karakter, kan Straffen stige til Fængsel i 2 Aar.

Stk. 3. Har Legemskrænkelsen haft Skade paa Legeme eller Helbred til Følge, er Straffen Hæfte eller Fængsel indtil 2 Aar, under særlig formildende Omstændigheder Bøde. Har Mishandling fundet Sted, er Straffen Hæfte eller Fængsel indtil 2 Aar. Dersom Handlingen har medført Døden eller grov Legemsbeskadigelse, kan Straffen stige til Fængsel i 6 Aar.

Stk. 4. I de i Stk. 1 nævnte Tilfælde finder offentlig Paatale ikke Sted, medmindre almene Hensyn kræver det.

§ 245.

Stk. 1. Den, som tilføjer en anden Skade paa Legeme eller Helbred, straffes for Legemsbeskadigelse med Hæfte eller med Fængsel indtil 3 Aar, under særlig formildende Omstændigheder med Bøde.

Stk. 2. Under de i § 244, Stk. 2, angivne Omstændigheder, saavel som naar Legemsbeskadigelsen har været forbundet med Mishandling eller har haft Døden eller grov Legemsbeskadigelse til Følge, er Straffen Fængsel indtil 8 Aar.

§ 246.

Tilføjer nogen en anden en saadan Skade, at han mister eller lider væsentlig Forringelse af Syn, Hørelse, Taleevne eller Forplantningsevne, at han bliver vanfør eller i høj Grad vansiret, at han enten for bestandig eller for lang, ubestemt Tid bliver uskikket til at udføre sine Kaldspligter eller det daglige Livs Sysler, eller tilføjer han ham anden Skade paa Legeme eller Helbred af lige Betydning, straffes han for grov Legemsbeskadigelse med Fængsel fra 1 til 12 Aar.

§ 247.

Har den, som skal dømmes efter § 244 eller § 245, tidligere for forsætligt Legemsangreb eller for nogen med forsætlig Vold forbunden Forbrydelse været dømt til Frihedsstraf, kan Straffen forhøjes med indtil det halve.

§ 248.

Stk. 1. Samtykke til et Legemsangreb medfører, at Straffen kan nedsættes, og at Handlingen i det i § 244, Stk. 1, omhandlede Tilfælde ikke straffes.

Stk. 2. For Legemsangreb under Slagsmaal, eller naar den angrebne har øvet Gengæld mod Angriberen, kan Straffen nedsættes og i de i § 244, Stk. 1, omhandlede Tilfælde bortfalde.

§ 249.

Stk. 1. Den, som uagtsomt tilføjer nogen betydelig Skade paa Legeme eller Helbred, der dog ikke falder ind under § 246, straffes med Bøde eller Hæfte. Paatale finder kun Sted efter den forurettedes Begæring, medmindre almene Hensyn kræver Paatale.

Stk. 2. Den, som uagtsomt tilføjer nogen Skade af den i § 246 angivne Art, straffes med Hæfte eller Bøde, under skærpende Omstændigheder med Fængsel indtil 4 Aar.

§ 250.

Den, som hensætter en anden i hjælpeløs Tilstand eller forlader en under hans Varetægt staaende Person i saadan Tilstand, straffes med Fængsel, der, naar Handlingen har medført Døden eller grov Legemsbeskadigelse, under i øvrigt skærpende Omstændigheder kan stige til 8 Aar.

§ 251.

En Kvinde, der ved sin Barnefødsel paa uforsvarlig Maade udsætter Barnet for alvorlig Fare, straffes med Hæfte, ikke under 60 Dage, eller med Fængsel indtil 1 Aar. Straffen kan nedsættes eller bortfalde, hvis Barnet lever uden at have taget Skade.

§ 252.

Med Hæfte eller med Fængsel indtil 4 Aar straffes den, der for Vindings Skyld, af grov Kaadhed eller paa lignende hensynsløs Maade voldrer nærliggende Fare for nogens Liv eller Førlighed.

§ 253.

Med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder straffes den, som, uagtet det var ham muligt uden særlig Fare eller Opofrelse for sig selv eller andre, undlader

- 1) efter Ævne at hjælpe nogen, der er i øjensynlig Livsfare, eller
- 2) at træffe de Foranstaltninger, som af Omstændighederne kræves til Redning af nogen tilsyneladende livløs, eller som er paabudt til Omsorg for Personer, der er ramt af Skibbrud eller anden tilsvarende Ulykke.

§ 254.

Med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder straffes den, som forsætligt eller uagtsomt overlader Barn under 15 Aar, sindssyg, aandssvag eller beruset Person farligt Vaaben eller Sprængstof.

§ 255.

Stk. 1. Med Bøde, Hæfte eller med Fængsel indtil 1 Aar straffes den Mand, som modvillig unddrager sig fra at yde en af ham udenfor Ægteskab besvangret Kvinde den til hendes Nedkomst fornødne Hjælp, hvis hun derved kommer i Nød.

Stk. 2. Undlader nogen, der er vidende om, at en til hans Husstand hørende Kvindes Nedkomst er nær forestaaende, at yde hende den i denne Anledning fornødne Bistand, straffes han med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder.

§ 256.

Stk. 1. Med Fængsel indtil 4 Aar eller med Hæfte straffes den, der ved Samleje eller andet kønsligt Forhold udsætter nogen for at blive smittet med Kønssygdom, naar han har været eller burde have været klar over Smittefaren.

Stk. 2. Er den for Smitten udsatte den skyldiges Ægtefælle, finder Paatale alene Sted efter dennes Begæring.

§ 257.

Stk. 1. Med Hæfte eller med Fængsel indtil 3 Aar eller under formildende Omstændigheder med Bøde straffes den, som anbringer et Barn, der er angrebet af Syfilis, til Opamning ved Brystet af en anden Kvinde end dets Moder, naar han har været eller burde have været klar over Smittefaren.

Stk. 2. Paa samme Maade straffes den Kvinde, som med Kundskab eller Formodning om at lide eller have lidt af Syfilis tager eller beholder en anden Kvindes Barn til Opamning.

§ 258.

Med Hæfte eller med Fængsel indtil 2 Aar eller under formildende Omstændigheder med Bøde straffes den, som med Kundskab eller Formodning om, at et Barn lider af smittefarlig Kønssygdom, anbringer det i Pleje hos nogen, der ikke forud er underrettet om Sygdommen og dens Smittefarlighed, eller under Forhold, der udsætter andre Børn for Smitte.

§ 259.

Med Bøde eller Hæfte straffes den, som, uden at Forholdet rammes af de foranstaaende Bestemmelser, ved grov Uagtsomhed volder nærliggende Fare for, at nogen smittes af Kønssygdom.

26de Kapitel.

Forbrydelser mod den personlige Frihed.

§ 260.

Med Bøde eller Hæfte eller med Fængsel indtil 2 Aar straffes for ulovlig Tvang den, som

- 1) ved Vold eller ved Trusel om Vold, om betydelig Skade paa Gods, om Frihedsberøvelse eller om at fremsætte usand Sigtelse for strafbart eller ærerørigt Forhold eller at aabenbare Privatlivet tilhørende Forhold tvinger nogen til at gøre, taale eller undlade noget,
- 2) ved Trusel om at anmelde eller aabenbare et strafbart Forhold eller om at fremsætte sande ærerørige Beskyldninger tvinger nogen til at gøre, taale eller undlade noget, for saa vidt Fremtvingelsen ikke kan anses tilbørlig begrundet ved det Forhold, som Truselen angaar.

§ 261.

Stk. 1. Den, som berøver en anden Friheden, straffes med Fængsel indtil 4 Aar eller under formildende Omstændigheder med Hæfte.

Stk. 2. Sker det for Vindings Skyld, eller har Frihedsberøvelsen været langvarig eller bestaaet i, at nogen uberettiget holdes i Forvaring som sindssyg eller aandssvag eller bringes i fremmed Krigstjeneste eller i Fangenskab eller anden Afhængighed i fremmed Land, er Straffen Fængsel fra 1 til 12 Aar.

§ 262.

Stk. 1. Den, som ved grov Uagtsomhed forvolder en Frihedsberøvelse af den i § 261, Stk. 2, nævnte Art, straffes med Bøde eller Hæfte eller under skærpende Omstændigheder med Fængsel indtil 1 Aar.

Stk. 2. Paatale kan bortfalde efter den forurettedes Begæring.

27de Kapitel.

Freds- og Ærekrænkelser.

§ 263.

Stk. 1. Med Bøde eller Hæfte indtil 6 Maaneder straffes den, som krænker nogens Fred

- 1) ved at bryde Brev eller i øvrigt skaffe sig nogen til en anden rettet lukket Meddelelse eller unddrage nogen en saadan,
- 2) ved uden rimelig Grund at skaffe sig Adgang til en andens Gemmer,
- 3) ved offentlig Meddelelse om Privatlivet tilhørende Forhold, som med rimelig Grund kan forlanges unddraget Offentligheden.

Stk. 2. Paa samme Maade straffes Personer, som virker eller har virket i offentlig Tjeneste eller Hverv, eller som i Medfør af offentlig Beskikkelse eller Anerkendelse udøver eller har udøvet et Erhverv, saavel som saadanne Personers Medhjælpere, naar de rører Privatlivet tilhørende Hemmeligheder, der er kommet til deres Kundskab ved Udøvelsen af deres Virksomhed, medmindre de har været forpligtede til at udtale sig eller har handlet i berettiget Varetagelse af almen Interesse eller af eget eller andres Tarv.

§ 264.

Stk. 1. Den, som krænker Husfreden ved at trænge sig ind i fremmed Hus, Husrum eller Skib eller paa andet ikke frit tilgængeligt Sted, straffes med Bøde eller Hæfte indtil 6 Maaneder.

Stk. 2. Paa samme Maade straffes den, som vægrer sig ved paa Opfordring at forlade fremmed Grund.

Stk. 3. Har Handlingen voldt betydelig Forstyrrelse af Beboernes Fred, eller er den forøvet af nogen bevæbnet eller af flere i Forening eller forbundet med Vold paa Person eller Trusel om saadan, eller har den skyldige tidligere for nogen med forsætlig Vold paa Person eller Gods forbunden Forbrydelse været dømt til Frihedsstraf, kan Straffen stige til højere Grad af Hæfte eller til Fængsel i 1 Aar.

§ 265.

Den, der krænker nogens Fred ved trods forud af Politiet given Advarsel at trænge ind paa ham, forfølge ham med skriftlige Henvendelser eller paa anden lignende Maade forulempe ham, straffes med Bøde eller Hæfte indtil 6 Maaneder.

§ 266.

Den, som paa en Maade, der er egnet til hos nogen at fremkalde alvorlig Frygt for eget eller andres Liv, Helbred eller Velfærd, truer med at foretage en strafbar Handling, straffes med Bøde, Hæfte eller med Fængsel indtil 2 Aar.

§ 267.

Stk. 1. Den, som krænker en andens Ære ved fornærmelige Ord eller Handlinger, straffes med Bøde.

Stk. 2. Sker Krænkelsen ved at fremsætte eller udbrede Sigtelser for et Forhold, der vilde nedsætte den fornærmede i Medborgeres Agtelse, kan Straffen stige til Hæfte i 1 Aar.

Stk. 3. Ved Straffens Udmaaling bliver det at betragte som en skærpende Omstændighed, at Fornærmelsen er fremsat i et trykt Skrift eller paa anden Maade, hvorved den faar en større Udbredelse, eller paa saadanne Steder eller til saadanne Tider, at det i høj Grad forøger det krænkende i Ytringen.

§ 268.

Er en Sigtelse fremsat eller udbredt mod bedre Vidende, straffes Gerningsmanden for Bagvaskelse med Hæfte eller med Fængsel indtil 2 Aar.

§ 269.

Stk. 1. En Sigtelse er straffri, naar dens Sandhed bevises, saavel som naar den, der i god Tro fremsætter Sigtelsen, har været forpligtet til at udtale sig eller har handlet til berettiget Varetagelse af almen Interesse eller af eget eller andres Tarv.

Stk. 2. Straf kan bortfalde, naar der oplyses Omstændigheder, som gav Føje til at anse Sigtelsen for sand.

§ 270.

Stk. 1. Er Sigtelsens Fremsættelse ved sin Form utilbørlig fornærmende, kan Straf efter § 267, Stk. 1, anvendes, selv om Sandhedsbevis føres.

Stk. 2. Dersom den fornærmede alene nedlægger Paastand om Straf efter denne Paragraf, tilstedes Bevis for Sigtelsens Sandhed ikke ført, medmindre almene Hensyn afgørende taler derfor.

§ 271.

Stk. 1. Bevis tilstedes ikke ført for en strafbar Handling, for hvilken den, som sigtes, ved endelig Dom i Ind- eller Udland er frikendt.

Stk. 2. Sandhedsbevis fritager ikke for Straf, naar den fornærmede med Hensyn til det paasigtede Forhold har generhvervet sine borgerlige Rettigheder.

§ 272.

Straf efter § 267 kan bortfalde, naar Handlingen er fremkaldt ved utilbørlig Adfærd af den forurettede, eller denne har øvet Gengæld mod Fornærmeren.

§ 273.

Stk. 1. Er en ærefornærmende Sigtelse ubeføjet, bliver der efter den fornærmedes Paastand i Domsslutningen at optage en Bemærkning herom.

Stk. 2. Den, som kendes skyldig i en ærefornærmende Sigtelse, kan efter den fornærmedes Paastand tilpligtes til ham at udrede en af Retten fastsat Sum til Bestridelse af Omkostningerne ved Kundgørelse i en eller flere offentlige Tidender enten af Domsslutningen alene eller tillige af Domsgrundene.

§ 274.

Stk. 1. Den, som fremsætter eller udbreder ærefornærmende Udtalelser mod en afdød, straffes med Bøde eller, hvis Bagvaskelse foreligger, med Hæfte.

Stk. 2. Ærefornærmende Udtalelser, der fremsættes mod nogen 20 Aar efter hans Død, kan kun paatales, naar den i § 268 nævnte Betingelse foreligger.

§ 275.

De i dette Kapitel nævnte Forbrydelser er med Undtagelse af den i § 266 omhandlede privat Paatale undergivet. I de i §§ 263, Stk. 2, 264, Stk. 3, og 265 nævnte Tilfælde, samt naar nogen, der virker eller paa den Tid, hvorom Talen er, virkede i offentlig Tjeneste eller Hverv, sigtes for et Forhold, der kan medføre eller kunde have medført Stillingens eller Hvervets Fortabelse, skal den forurettede kunne begære offentlig Paatale. Det samme gælder, naar en Sigtelse fremsættes i navnløs eller med urigtigt eller opdigtet Navn forsynet Skrivelse.

28de Kapitel.

Berigelsesforbrydelser.

§ 276.

For Tyveri straffes den, som uden Besidderens Samtykke borttager en fremmed rørlig Ting for at skaffe sig eller andre uberettiget Vinding ved dens Tilegnelse. Med rørlig Ting sidestilles her og i det følgende en Energimængde, der er fremstillet, opbevaret eller taget i Brug til Frembringelse af Lys, Varme, Kraft eller Bevægelse eller i andet økonomisk Øjemed.

§ 277.

For ulovlig Omgang med Hittegods straffes den, som for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget Vinding tilegner sig en fremmed rørlig Ting, som ikke er i nogens Varetagt, eller som ved Ejersens Forglemmelse eller paa lignende tilfældig Maade er kommet i Gerningsmandens Varetagt.

§ 278.

For Underslæb straffes den, som for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget Vinding

- 1) tilegner sig en fremmed rørlig Ting, der er i hans Varetagt, uden at Forholdet falder ind under § 277,
- 2) fragaar Modtagelsen af Pengelaan eller andet Laan til Eje eller af en Ydelse, for hvilken der skal svares Vederlag,
- 3) uretmæssig forbruger ham betroede Penge, selv om han ikke var forpligtet til at holde disse afsøndrede fra sin egen Formue.

§ 279.

For Bedrageri straffes den, som, for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget Vinding, ved retsstridig at fremkalde, bestyrke eller udnytte en Vildfarelse bestemmer en anden til en Handling eller Undladelse, hvorved der paaføres denne eller nogen, for hvem Handlingen eller Undladelsen bliver afgørende, et Formuetab.

§ 280.

For Mandatsvig straffes, for saa vidt Forholdet ikke falder ind under §§ 276—279, den, som for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget Vinding paafører en anden Formuetaab

- 1) ved Misbrug af en for ham skabt Adgang til at handle med Retsvirkning for denne eller
- 2) ved i et Formueanliggende, som det paahviler ham at varetage for den anden, at handle mod dennes Tarv.

§ 281.

For Afpresning straffes, for saa vidt Forholdet ikke falder ind under § 288,

- 1) den, som, for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget Vinding, truer nogen med Vold, betydelig Skade paa Gods eller Frihedsberøvelse, med at fremsætte usand Sigtelse for strafbart eller ærerørigt Forhold eller aabenbare Privatlivet tilhørende Forhold,
- 2) den, som truer nogen med at anmelde eller aabenbare et strafbart Forhold eller med at fremsætte sande ærerørige Beskyldninger for derigennem at skaffe sig eller andre en Vinding, der ikke er tilbørlig begrundet ved det Forhold, som har givet Anledning til Truselens Fremsættelse.

§ 282.

For Aager straffes den, som udnytter nogens Nød, Enfoldighed, Uerfarenhed eller et overfor ham bestaaende Afhængighedsforhold til i en Retshandel at opnaa eller betinge en Ydelse, der staar i aabenbart Misforhold til Modydelsen, samt den, som efter med Kendskab til Retshandelens Beskaffenhed at have erhvervet et paa en saadan Retshandel grundet Krav gør dette gældende eller overdrager det til en anden.

§ 283.

Stk. 1. For Skyldnersvig straffes den, som for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget Vinding

- 1) afhænder, pantsætter eller paa anden Maade raader over ham tilhørende Gods, hvorover Trediemand har erhvervet en Rettighed, med hvilken Handlingen er uforenelig,
- 2) efter at hans Bo er taget under Konkursbehandling, eller Forhandling om Tvangsakkord udenfor Konkurs er aabnet, foretager Handlinger, der gaar ud paa, at Boets Ejendele og Fordringer ikke kommer Fordringshaverne til gode,
- 3) ved falske Foregivender, Forstikkelse, Proformaretshandler, betydelige Gaver, uforholdsmæssigt Forbrug, Salg til Underpris, Betaling af eller Sikkerhedsstillelse for uforfaldne Gældsposter eller paa anden lignende Maade unddrager sine Ejendele eller Fordringer fra at tjene sine Fordringshavere eller nogen enkelt af disse til Fyldestgørelse.

Stk. 2. Er Handlinger af den under Nr. 3 angivne Art foretaget til Begunstigelse af en Fordringshaver, bliver denne dog kun at straffe, hvis han paa en Tid, da han forudsaa, at Skyldnerens Konkurs eller Betalingsstandsning var umiddelbart forestaaende, har bestemt Skyldneren til at yde ham saadan Begunstigelse.

§ 284.

For Hæleri straffes den, som modtager eller skaffer sig eller andre Del i en ved Tyveri, ulovlig Omgang med Hittegods, Underslæb, Bedrageri, Mandatsvig, Afpresning,

Skyldnersvig eller Røveri erhvervet Vinding, samt den, som ved Fordølgelse, Hjælp til Afhændelse eller paa lignende Maade virker til at sikre en anden Udbyttet af en saadan Forbrydelse.

§ 285.

Stk. 1. De i §§ 276, 278—281 og 283 nævnte Forbrydelser samt Hæleri med Hensyn til disse og med Hensyn til Røveri straffes med Fængsel indtil 2 Aar, i Gentagelsestilfælde 3 Aar. I de i § 283, Stk. 2, omhandlede Tilfælde kan Straffen saavel for Skyldneren som for den begunstigede Fordringshaver gaa ned til Hæfte.

Stk. 2. Ulovlig Omgang med Hittegods samt Hæleri med Hensyn hertil straffes med Bøde, Hæfte eller med Fængsel indtil 2 Aar.

Stk. 3. Aager straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 2 Aar.

§ 286.

Stk. 1. Er et Tyveri af særlig grov Beskaffenhed, saasom paa Grund af den Maade, hvorpaa det er udført, eller fordi det er udført af flere i Forening eller under Medtagelse af Vaaben eller andet farligt Redskab eller Middel, eller paa Grund af de stjaalne Genstandes betydelige Værdi eller de Forhold, under hvilke de befandt sig, saavel som naar Tyverier er begaaet i større Antal, kan Straffen stige til Fængsel 6 Aar.

Stk. 2. Straffen for Underslæb, Bedrageri, Mandatsvig og Skyldnersvig kan, naar Forbrydelsen er af særlig grov Beskaffenhed, eller naar et større Antal Forbrydelser er begaaet, stige til Fængsel i 8 Aar.

Stk. 3. Under tilsvarende Omstændigheder kan Straffen for Afpresning, Aager og Hæleri stige til Fængsel i 6 Aar.

§ 287.

Stk. 1. Er nogen af de i § 276 eller §§ 278—284 nævnte Forbrydelser af særlig ringe Strafverdighed paa Grund af de Omstændigheder, hvorunder Handlingen er begaaet, de tilvendte Genstandes eller det lidte Formuetabs ringe Betydning eller af andre Grunde, kan Straffen nedsættes til Hæfte eller Bøde og under i øvrigt formildende Omstændigheder bortfalde.

Stk. 2. Ved ulovlig Omgang med Hittegods eller ved Hæleri med Hensyn hertil kan Straffen under formildende Omstændigheder bortfalde.

§ 288.

Stk. 1. For Røveri straffes med Fængsel fra 6 Maaneder til 10 Aar den, som for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget Vinding ved Vold eller Trusel om øjeblikkelig Anvendelse af saadan

- 1) fratager eller aftvinger nogen en fremmed rørlig Ting,
- 2) bringer en stjaalen Ting i Sikkerhed eller
- 3) tvinger nogen til en Handling eller Undladelse, der medfører Formuetab for den overfaldne eller nogen, for hvem denne handler. §

Stk. 2. Har Røveriet haft en særlig farlig Karakter, kan Straffen stige til Fængsel i 16 Aar.

§ 289.

Stk. 1. Naar nogen mere end een Gang har været dømt til Fængselsstraf eller Indsættelse i Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring for en Berigelsesforbrydelse eller efter tidligere at være dømt for Løsgængeri er dømt paa nævnte Maade for en Berigelses-

forbrydelse, kan Politiet indenfor et Tidsrum af 5 Aar fra hans sidste endelige Løsladelse give ham Tilhold om til visse Tider at møde og give Oplysning om, hvor han bor eller opholder sig, og gøre Rede for, hvorved han ernærer sig.

Stk. 2. Overtrædelse af saadant Tilhold straffes med Fængsel indtil 4 Maaneder, under særlig formildende Omstændigheder med Bøde.

§ 290.

Stk. 1. Skyldnersvig, hvorved ingen særlig sikret Ret er krænket, paatales kun, naar nogen forurettet begærer det, eller dersom Udlægsforretning er paafulgt uden at have ført til Fordringshaverens Dækning, Konkurs er indtraadt, Forhandling om Tvangsakkord udenfor Konkurs er aabnet, eller Konkursbegæring er nægtet Fremme paa Grund af Boets Utilstrækkelighed.

Stk. 2. Ved Tyveri, ulovlig Omgang med Hittegods, Underslæb, Bedrageri og Hæleri, forøvet mod nogen af den skyldiges nærmeste, samt i de i § 287 nævnte Tilfælde kan Paatale bortfalde, naar den forurettede begærer det.

29de Kapitel.

Andre straffbare Formuekrænkelser.

§ 291.

Stk. 1. Den, som ødelægger, beskadiger eller bortskaffer Ting, der tilhører en anden, straffes med Bøde, Hæfte eller med Fængsel indtil 1 Aar.

Stk. 2. Øves der Hærværk af betydeligt Omfang, eller er Gerningsmanden tidligere fundet skyldig efter nærværende Paragraf eller efter §§ 180, 181, 183, Stk. 1 og 2, 184, Stk. 1, 193 eller 194, kan Straffen stige til Fængsel i 4 Aar.

Stk. 3. Forvoldes Skaden under de i Stk. 2 nævnte Omstændigheder af grov Uagt-somhed, er Straffen Bøde, Hæfte eller Fængsel indtil 6 Maaneder.

§ 292.

Stk. 1. Den, der ved at ødelægge, beskadige eller bortskaffe sine Ejendele unddrager dem fra at tjene sine Fordringshavere eller nogen enkelt af disse til Fyldestgørelse, straffes med Bøde, Hæfte eller med Fængsel indtil 1 Aar.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 290, Stk. 1, finder her tilsvarende Anvendelse.

§ 293.

Stk. 1. Den, som uberettiget bruger en Ting, der tilhører en anden, saaledes at der derved paaføres denne Tab eller væsentlig Ulempe, straffes med Bøde eller Hæfte. Under skærpende Omstændigheder, navnlig naar Tingen er af betydelig Værdi, kan Straffen stige til Fængsel i 2 Aar.

Stk. 2. Den, som lægger Hindringer i Vejen for, at nogen udøver sin Ret til at raade over eller tilbageholde en Ting, straffes med Bøde eller Hæfte eller under skærpende Omstændigheder med Fængsel indtil 6 Maaneder.

§ 294.

Den, som ulovligt tager sig selv til Rette, straffes med Bøde.

§ 295.

Den, som i ferske Vande eller paa Søterritoriet i Strid med privates eller det offentliges Ret foretager Inddæmning eller anbringer faste Indretninger, straffes med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder.

§ 296.

Stk. 1. Med Bøde, Hæfte eller med Fængsel indtil 2 Aar straffes den, som, uden at Betingelserne for at anvende § 279 foreligger,

- 1) udspreder løgnagtige Meddelelser, hvorved Prisen paa Varer, Værdipapirer eller lignende Genstande kan paavirkes,
- 2) gør urigtige eller vildledende Angivelser angaaende Aktieselskabers, Andelsselskabers eller lignende Foretagenders Forhold gennem offentlige Meddelelser, i Beretninger, Regnskabsopgørelser eller Erklæringer til Generalforsamlingen eller nogen Selskabsmyndighed, ved Anmeldelse til Handelsregisteret eller Aktieselskabsregisteret eller i Indbydelse til Dannelse af saadanne Selskaber eller Udbud af Andele i dem,
- 3) overtræder de for Aktieselskaber eller andre Selskaber med begrænset Ansvar gældende Bestemmelser med Hensyn til Udfærdigelse af Aktiebrev, Andelsbeviser eller Interimsbeviser, Anvendelse af Overskud, Udbetaling af Udbytte og Tantième eller Tilbagebetaling af Indskud.

Stk. 2. Begaas de under Nr. 2 og 3 nævnte Handlinger af grov Uagtsomhed, er Straffen Bøde eller under skærpende Omstændigheder Hæfte.

§ 297.

Med Bøde straffes den, som udenfor de i § 296 nævnte Tilfælde i Dokumenter, Forretningsbrev, Cirkulærer eller Bekendtgørelser mod bedre Vidende gør urigtige Angivelser om det af ham bestyrede eller repræsenterede Selskabs økonomiske Stilling.

§ 298.

Med Bøde, Hæfte eller med Fængsel indtil 6 Maaneder straffes den, som, uden at Betingelserne for at anvende § 279 foreligger,

- 1) ved urigtige Foregivender angaaende Betalingsevnen skaffer sig eller andre Laan eller Kredit med den Følge, at Formuetab dermed paaføres,
- 2) ved Forbrug af forudbetalt Vederlag sætter sig ud af Stand til at levere Modydelsen,
- 3) bortfjerner sig uden at betale Logi, Fortæring, Befordring eller anden Ydelse, ved hvilken det har været en kendelig Forudsætning, at Betaling erlægges forinden Bortfjernelsen,
- 4) uden Erlæggelse af den fastsatte Betaling tilsniger sig Adgang til Forestilling, Udstilling eller Forsamling eller til Befordring med offentligt Samfærdselsmiddel eller til Benyttelse af anden almentilgængelig Indretning.

§ 299.

Med Bøde, Hæfte eller med Fængsel indtil 6 Maaneder straffes den, som, uden at Betingelserne for at anvende § 280 foreligger,

- 1) i et Formueanliggende, som det paahviler ham at varetage for en anden, ved Tilsidesættelse af sin Pligt paafører denne et betydeligt Formuetab, som ikke erstattes inden Dom i første Instans,
- 2) ved Varetagelse af en andens Formueanliggender for sig selv eller andre af Tredemand modtager, fordrer eller lader sig tilsige en Formuefordel, hvis Modtagelse skal holdes skjult for den, hvis Anliggende Modtageren varetager, saavel som den, der yder, lover eller tilbyder saadan Fordel.

§ 300.

Stk. 1. Med Fængsel indtil 1 Aar, med Hæfte eller under formildende Omstændigheder med Bøde straffes

- 1) den, som paa en Tid, da han indser eller burde indse, at han er ude af Stand til at fyldestgøre sine Fordringshavere, betydeligt forværrer sin Formuestilling ved Stiftelse af ny Gæld eller betaler eller stiller Sikkerhed for betydelige forfaldne Gældsposter,
- 2) den, som paafører sine Fordringshavere betydeligt Tab ved ødsel Levemaade, ved Spil, ved vovelige Foretagender, der ikke staar i Forhold til hans Formue, ved i høj Grad uordentlig Forretningsførelse eller anden letsindig Adfærd,
- 3) den Skyldner og Tillidsmand, som ved Afgivelse af de til Aabning af Forhandling om Tvangsakkord udenfor Konkurs fornødne Erklæringer giver urigtige Oplysninger eller gør sig skyldig i grov Skødesløshed.

Stk. 2. Paatale finder kun Sted under de i § 290, Stk. 1, angivne Betingelser.

§ 301.

Med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder straffes den, som forsætligt eller uagtsomt undlader at efterkomme en ham paahvilende Pligt til at erklære sig eller et Selskab, for hvis Ledelse han har Ansvaret, fallit.

§ 302.

Med Bøde eller Hæfte straffes den, der undlader at føre Forretningsbøger, som det ifølge Lov paahviler ham at føre, eller gør sig skyldig i grove Uordener med Hensyn til Førelsen af saadanne Bøger eller ved den ved Lov foreskrevne Opbevaring af disse eller deres Bilag.

§ 303.

Den, som udviser grov Uagtsomhed ved at tilforhandle sig eller paa anden lignende Maade modtage Ting, der er erhvervet ved en Berigelsesforbrydelse, straffes med Bøde eller Hæfte. I Gentagelsestilfælde, samt naar den skyldige tidligere har været dømt for en Berigelsesforbrydelse, kan Straffen stige til Fængsel i 6 Maaneder.

§ 304.

Stk. 1. Med Bøde eller Hæfte indtil 1 Aar straffes den, som i Tilfælde, hvor Afgørelse om et Formueanliggende træffes ved Afstemning, skaffer sig eller andre Adgang til uberettiget at deltage i denne eller til at afgive flere Stemmer, end der tilkommer ham, eller bevirker, at Afstemningen forvanskes.

Stk. 2. Paa samme Maade straffes den, som ved Afstemninger i et Konkurs- eller Gældsfragaelsesbo eller under Forhandling om Tvangsakkord udenfor Konkurs ved usande Foregivender paavirker Stemmegivningen eller yder, lover eller tilbyder, modtager, fordrer eller lader sig tilsige Formuefordel for at stemme i en bestemt Retning eller for at undlade at stemme.

§ 305.

De i §§ 291, Stk. 1 og 3, 293, Stk. 1, 298 og 299 omhandlede Forbrydelser paatales kun efter den forurettedes Begæring, den i § 293, Stk. 1, omhandlede dog ogsaa uden saadan Begæring, naar almene Hensyn kræver det. De i §§ 293, Stk. 2, og 294 omhandlede Forbrydelser er undergivet privat Paatale.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Christiansborg, den 15. April 1930.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Zahle.